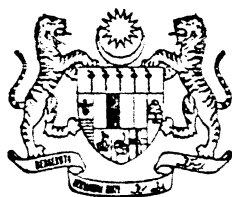

Jilid IV
Bil. 4

Hari Khamis
16hb Mei, 1974

MALAYSIA

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN NEGARA

SENATE

PARLIMEN KETIGA

Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KEEMPAT

Fourth Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 281]

USUL:

Ucapan Terima Kasih kepada D.Y.M.M. Seri Paduka Baginda Yang di-
Pertuan Agong [Ruangan 294]

Waktu Mesyuarat dan Urusan Yang Dibebaskan daripada Peraturan
Mesyuarat [Ruangan 352]

MALAYSIA
PARLIMEN YANG KETIGA—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi

PENGGAJ YANG KEEMPAT

Hari Khamis, 16hb Mei, 1974

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI OMAR YOKE-LIN ONG, P.M.N. (Dilantik).
- „ Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.M.J., P.J.K. (Dilantik).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN WONG SENG CHOW, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan, TUAN LAU HIENG DING (Dilantik).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI S. O. K. UBAIDULLA, P.S.M., D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN ABDULLAH BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, J.M.N., S.M.J. (Johor).
- „ TAN SRI HAJI ABDUL HAMID KHAN BIN HAJI SAKHAWAT ALI KHAN, P.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ABDUL RAHIM BIN ABDUL MANAN, A.M.N., P.J.K. (Negri Sembilan).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN, D.S.W., J.S.M. (Dilantik).
- „ TUAN ABDUL SAMAD BIN OSMAN (Dilantik).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN AHMAD, S.M.T., P.J.K. (Trengganu).
- „ TUAN HAJI ABU BAKAR BIN HAMZAH, J.P. (Kelantan).
- „ TUAN AMALUDDIN BIN DARUS, P.M.K., J.P. (Kelantan).
- „ TUAN A. ARUNASALAM, A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK CHAN KWONG HON, D.P.M.S., J.M.N., S.M.S., J.P. (Selangor).
- „ DATUK DR CHEAH TOON LOK, D.P.M.K., D.M.K., J.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ DATUK CHONG FOO KHIN, D.S.K.D., P.J.K., J.P. (Negri Sembilan).
- „ TUAN CHUA CHING CHENG, P.J.K. (Melaka).
- „ DATUK J. E. S. CRAWFORD, D.P.M.P., S.P.M.P., J.M.N., J.P., Datuk Kurnia Indera (Dilantik).
- „ PUAN DASIMAH DASIR, A.M.N., J.P. (Dilantik).

Yang Berhormat AWANG DAUD BIN MATUSIN (Dilantik).

- „ DATUK FOO SEE MOI, D.P.M.K., J.P. (Dilantik).
- „ TAN SRI GAN TECK YEOW, P.S.M., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI HASSAN BIN HAJI YAAKUB, J.P. (Melaka).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN HAJI NIK YAHYA, D.J.M.K., J.M.N., P.M.K. (Dilantik).
- „ DATUK SYED HASSAN AIDID, D.P.M.N., J.M.N., P.J.K., J.P. (Pulau Pinang).
- „ DATUK WAN IBRAHIM BIN WAN TANJONG, J.M.N., P.J.K., Orang Kaya Indera Maharaja Purba Jelai (Pahang).
- „ TUAN IBRAHIM BIN HAJI YAACOB, P.J.K. (Selangor).
- „ TUAN ISMAIL BIN SHEIKH IBRAHIM, P.P.N. (Perlis).
- „ TUAN HAJI C. D. ISMAIL, J.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN KAMARUL ARIFFIN BIN MOHAMED YASSIN (Dilantik).
- „ DATUK SYED KECHIK BIN SYED MOHAMED, P.G.D.K. (Sabah).
- „ DATUK KHOO SIAK CHIEW, S.P.D.K. (Sabah).
- „ TUAN LEW SIP HON (Dilantik).
- „ DR LIM AH SITT, P.I.S. (Johor).
- „ DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ TUAN G. LOUIS, J.P. (Dilantik).
- „ DATUK MANSOR BIN MOHAMAD, D.P.M.T., A.M.N. (Trengganu).
- „ TAN SRI MOHD. NOOR TAHIR (T.H.) TAN, P.M.N., J.M.N., C.W.E. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI MOHD. SAAID BIN HAJI ABU BAKAR (Dilantik).
- „ DATUK NGAU KEN LOCK, J.M.N., P.J.K., J.P., Datuk Kurnia Panglima Raja (Pahang).
- „ TUAN OH SIEW AUN, J.P. (Pulau Pinang).
- „ TUAN OOI ENG HONG (Kedah).
- „ TUAN HAJI OTHMAN BIN ABDULLAH, P.C.M. (Perak).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK V. PONNUSAMY PILLAI, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, P.P.N. (Perlis).
- „ WAN SULAIMAN BIN WAN TAM, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN YEAP KHENG YAM, P.J.K. (Perak).
- „ TUAN ZAINUDDIN BIN HAJI MOHD. SIDIN, P.J.K. (Dilantik).

YANG TIDAK HADIR:

Yang Berhormat TUAN HAJI DZULKIFLI BIN DATUK HAJI ABDUL HAMID (Dilantik).

- „ TUAN THOMAS KANA, K.M.N. (Dilantik).
- „ DR MAHATHIR BIN MOHAMAD (Kedah).

Yang Berhormat DATUK ATHI NAHAPPAN, D.P.M.S. (Dilantik).

- .. DATUK TEMENGGONG OYONG LAWAI JAU, P.N.B.S., M.B.E. (Sarawak).
- .. DATUK E. E. C. THURASINGHAM, D.P.M.J., J.P. (Dilantik).
- .. TUAN TING MING HIA (Sarawak).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG
P.D.K., J.P. (Kinabalu).

- .. Menteri Pertahanan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R.,
S.I.M.P. (Raub).
- .. Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S.
(Bandar Kuching).
- .. Menteri Penerangan dan Menteri Tugas-tugas Khas, Y.M. TENGKU AHMAD
RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- .. Menteri Pelajaran, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T.
(Tanah Merah).
- .. Menteri Tugas-tugas Khas, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- .. Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN
IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- .. Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI
ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara, Lim Joo Keng.

Timbalan Setiausaha, Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha, Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha, Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI

Penyunting, Yahya Manap.

Penolong Penyunting, P. B. Menon.

Penolong Penyunting, Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Ng Cheng Kuai.

Jamaludin bin Haji Ali.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

BENTARA MESYUARAT

Mejar Shariff bin Md. Saad.

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN PERKHIDMATAN AWAM

1. **Dr Lim Ah Sitt** minta Perdana Menteri menyatakan langkah-langkah positif yang telah atau akan dikuatkuasakan untuk mencegah pegawai-pegawai Kerajaan yang malas, lalai, cuai dan yang tidak berperhatian dalam menjalankan tugas-tugas harian mereka dan kasar dan tidak bertanggungjawab kepada orangramai untuk menjamin perkhidmatan dan pentadbiran awam yang bagus, cekap, dinamis dan bertanggungjawab.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, langkah-langkah positif yang dikuatkuasakan oleh Kerajaan bagi menjamin perkhidmatan awam yang cekap, dinamis dan bertanggungjawab adalah banyak dan tidaklah mungkin bagi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menghuraikannya satu persatu. Adalah memadai jika dikatakan bahawa langkah-langkah tersebut yang dilaksanakan dalam berbagai corak dan bentuk adalah bertujuan bukan sahaja untuk menambahkan pengetahuan pegawai-pegawai Kerajaan dalam hal-hal kerja mereka masing-masing, malahan juga untuk membentuk sikap dan pandangan yang sesuai dengan kehendak-kehendak perkhidmatan termasuklah sikap dedikasi terhadap perjalanan tugas, orang awam dan rakan-rakan sejawat, yang mana kesemuanya merupakan faktor-faktor yang penting yang boleh menyumbang ke arah tercapainya suatu perkhidmatan awam yang cekap, dinamis dan bertanggungjawab.

Pegawai-pegawai adalah dihantar mengikuti kursus di dalam dan di luar negeri untuk mendapat kelayakan dan kemahiran yang lebih tinggi dan pengalaman yang luas. Di samping itu latihan-latihan adalah diberi dari masa ke semasa dan panduan-panduan dikeluarkan oleh Kerajaan bagi kegunaan pegawai-pegawai di semua peringkat. Peraturan-peraturan adalah juga dikuatkuasakan bagi menentukan pegawai-pegawai yang benar-benar berdedikasi dan ber-

kebolehan dalam kerja mereka, dinaikkan pangkat ke jawatan yang lebih tinggi dan sebaliknya mereka yang tidak berminat dalam kerja mereka disedari akan kelemahan-kelemahan itu dan jika perlu diambil tindakan tatatertib.

Datuk Mansor bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kita memang sedar dan mengetahui berkenaan dengan aturan dan peraturan Kerajaan sebagaimana yang diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi. Kita mengetahui banyak penyelewengan-penyelewengan berlaku samaada melalaikan tanggungjawabnya atau kekasaran kepada orang ramai dan sebagainya. Jadi kerana menyedari keadaan ini, adakah tidak pihak Kerajaan bercadang hendak mengadakan satu cara supaya boleh kita mengurangkan, kalau hendak hapuskan semua sekali barangkali sukar, mengurangkan daripada kejadian-kejadian seumpama ini dengan mengadakan complain box misalnya, di tiap-tiap pejabat. Maknanya orang ramai pada bila-bila masa apabila pergi ke pejabat, jika ada perkara-perkara yang tidak puashati dia boleh tulis dan masukkan dalam box itu. Tujuan buat begitu ialah menggalakkan orang ramai memberi kerjasama supaya dapat menghapuskan kecuai-kecuai itu. Ada atau tidak cadangan itu?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Memang ini sudah dilaksanakan. Ada kotak-kotak bagi orang awam memasukkan apa-apa komen terhadap mana-mana pegawai di pejabat-pejabat dan sambutannya sangat memuaskan. Selain daripada itu, mana-mana rakyat boleh menghantar pengaduan kepada Biro Pengaduan dan boleh berjumpa terus kepada ketua-ketua pejabat masing-masing, dan tindakan sewajarnya akan diambil terhadap pegawai-pegawai yang bersikap demikian.

Datuk Mansor bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak nampak di sebelah Trengganu ada kotak-kotak seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi. Kalau kita suruh orang ramai berjumpa dengan ketua pejabat memang sukar, sebab orang-orang ini sudah menjadi sifat semula jadi, terutama orang kampung mereka takut pergi berjumpa dengan ketua pejabat, kerana kebiasaannya ketua pejabat mesti melindungi orang bawahannya. Jadi kalau pergi walau

salah orang bawahannya pun, sudah menjadi kewajipan sebagai ketua mesti tidak boleh terus marah kepada orang bawahannya, kerana jatuh moralnya pula. Yang dikehendaki ialah lapuran dengan cara sulit yang mudah dan senang dijalankan.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, saya tahu di Trengganu pun ada kotak itu, kerana saya telah berkhidmat di Trengganu dalam masa lima enam tahun dahulu; di Pejabat-pejabat Daerah ada kotak-kotak seperti ini. Kalau sekiranya orang-orang tidak mahu memasukkan dalam kotak ini bolehlah diposkan kepada Peti Surat 5000.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohd Yassin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Kalau tidak salah saya Biro Pengaduan Awam telah diwujudkan dalam dua tiga tahun yang lepas yang mana orang ramai kalau tidak puas hati terhadap tugas-tugas seseorang pegawai Kerajaan bolehlah melapurkan kepada Biro Pengaduan Awam. Saya suka bertanya samada Kerajaan berpuashati dengan pelaksanaan dan kerja-kerja yang dijalankan oleh Biro Pengaduan Awam setakat ini?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan berpuashati dan banyak terdapat komplek-komplek daripada orangramai. Sayugia juga diberitahu setengah-setengah komplin itu tidak berasas dan tidak ada lunas yang terang tetapi mana yang ada asas dan lunas Kerajaan menyiasat dan mengambil tindakan tatatertib terhadap pegawai-pegawai yang berkenaan.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Kerajaan sedar sepanjang masa ini bahawa ada pegawai-pegawai perkhidmatan awam sepertimana yang dituduh atau ditanya oleh Yang Berhormat Dr Lim Ah Sitt tadi, ada atau tidak?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Memang Kerajaan sedar ada di antara berpuh-puluh ribu pegawai-pegawai itu mesti ada seorang dua, dan juga kalau kadang-kadang orang yang baik pun kalau sudah tersalah diapproachkan oleh seorang itu, harus dia hilang akal sedikit dan meng-

gunakan perkataan-perkataan yang keras. Itu memang Kerajaan sedar, kerana semua pegawai-pegawai manusia biasa.

Tuan Amaluddin bin Darus: Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah ini saya ingin tahu adakah Kerajaan cukup sedar, walaupun Kerajaan selalu mengatakan sedar, bahawa sesudah kita merdeka perubahan terlalu banyak yang perlu ditunjukkan, tetapi sampai sekarang masih lagi berlaku. Contohnya saya sendiri, saya pernah pergi ke pejabat Kerajaan bukan semua orang tahu, apa lagi kita tidak suka hendak sebutkan yang kita Ahli Dewan Negara, kecuali terpaksa, apalagi orangramai. Kalau kita pergi dengan menggunakan bahasa Inggeris kita dapat layanan cepat, kalau kita gunakan bahasa Melayu lambat sedikit. Kalau kita pergi tidak pakai necktie misalnya, kurang layanan sedikit. Kalau kita pakai lengkap sedikit cepat dapat layanan. Jadi, keadaan ini semua tidak patut berlaku sesudah negeri kita merdeka di mana pegawai-pegawai Kerajaan harus mengetahui siapa yang membayar gaji iaitulah pembayar cukai. Adakah Kerajaan sedar dan apakah langkah akan diambil untuk meyakinkan semua pegawai-pegawai Kerajaan apa patut mereka buat?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, memang Kerajaan cukup sedar dalam hal ini dan Kerajaan mengambil tindakan seperti mengadakan kursus untuk pegawai-pegawai, bukan sahaja pegawai peringkat atas bahkan peringkat rendah, sehinggalah kepada Office Boy pun diadakan kursus bagi mereka itu dan di dalam kursus itu perkara tatatertib dan sebagainya dimasukkan.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohd Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam memperbaiki kedudukan Biro Pengaduan Awam itu, adakah dalam rancangan Kerajaan untuk menggantikan Biro Pengaduan Awam itu dengan satu badan yang digelar sebagai Ombudsman ataupun Parliamentary Commissioner?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, perkara hendak mengadakan Ombudsman itu telah dikaji semenjak tiga empat tahun dahulu di mana seorang pakar daripada Australia telah datang menjalankan kajian tentang perkara itu. Kita telah meneliti atas perkara itu samada

mustahak atau tidak memandangkan keadaan negara kita hari ini bagi mengadakan Ombudsman. Tetapi sebaliknya, setengah orang mengatakan kalau kita adakan Ombudsman tak payah lagi ada wakil Rakyat, semua boleh diserahkan kepada Ombudsman. Perkara itu telah ditimbang dengan sehalus-halusnya dan didapati belum mustahak lagi diadakan Ombudsman, dan buat sementara memandangkan kepada keadaan negara, kita adakan Complaints Bureau. Perkara ini telah ditimbang, mungkin pada satu masa kelak kita akan adakan Ombudsman, tetapi pada masa ini Kerajaan berpuashati pada Complaints Bureau itu yang mana di bawah jagaan Perdana Menteri.

Tuan Zainuddin bin Haji Mohd. Sidin: Soalan tambahan. Saya hendak bertanya adakah Kerajaan sedar bahawa pertukaran pegawai-pegawai Kerajaan kerap-kali berlaku akan melemahkan pentadbiran Kerajaan?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, sememangnya pegawai-pegawai Kerajaan itu daripada semasa ke semasa ditukarkan dengan sebab-sebab yang tertentu kerana kenaikan pangkat, atau kerana dia tak puashati bagi sesuatu Jabatan itu dan lain-lain lagi. Kadang-kadang pertukaran itu mendatangkan kebaikan. Kalau adapun yang mendatangkan kelemahan, kalau seorang pegawai A naik pangkat bertukar ke jabatan lain, tak dapat tidak tempatnya itu digantikan dengan orang baru, kalau adapun sedikit kelemahan dalam sebulan-dua sementara dia hendak memahirkan kerjanya itu, tetapi Kerajaan tidak menukarkan seseorang pegawai Kerajaan itu, melainkan dengan sebab-sebab tertentu yang mustahak, kerana selain daripada effecting, boleh jadi melemahkan sedikit pentadbiran, perbelanjaannya pun besar. Kerajaan terpaksa membayar travelling expenditure, belanja dia pindah rumah dan lain-lain. Kalau ada pertukaran itu ialah dengan sebab-sebab tertentu, tidaklah dengan sesuka hati atau lain-lain sebab.

Datuk Syed Hassan Aidid: Soalan tambahan. Saya bersetuju dengan Biro Pengaduan ini, tetapi apa yang saya bimbang sedikit, bila seseorang hendak membuat pengaduan dia tak tahu nama orang yang membuat salah itu. Tidakkah Kerajaan ber-

cadang sebagaimana Telephone Operator, bila kita angkat talipon, dia beri tahu nombornya. Kalau begitu keadaannya, adakah Kerajaan setuju dibubuh nama pegawai dan sebagainya supaya senang diketahui siapakah pegawai yang berkenaan?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, biasanya kalau dia hendak membuat complen itu boleh bertanya namanya, kalau dia enggan menjawab pun orang itu boleh bertanya kepada orang yang dekat siapa nama pegawai itu yang memaki tadi. Kalau tak dapat pun boleh mengadu terus. Tetapi kalau hendak minta pegawai-pegawai Kerajaan semuanya memakai badge nama itu, rasa saya ada kesulitan sedikit, sebab mungkin mereka tak suka perkara seperti itu diadakan. Jika perkara seperti itu hendak dibuat mesti dibawa terlebih dahulu kepada Persatuan Kakitangan Kerajaan supaya tidak dengan sebab sedikit kesalahan hendak bubuh nama itu menjadikan mereka marah dan merosakkan pula pentadbiran negara kita, kerana mereka itu ramai dan persatuannya kuat. Kalau hendak buat satu tindakan seperti itu, saya fikir mestilah ada persetujuan kakitangan Kerajaan terlebih dahulu.

Tuan Haji Othman bin Abdullah: Bersabit dengan nama dan berbangkit dengan perkara orang tak kenal satu-satu pegawai itu, saya suka bertanya adakah Kerajaan bercadang seperti yang disebutkan tadi seseorang itu disebutkan namanya dan pangkatnya ADO atau lain-lain, kemudian orang yang masuk pun disebutkan bahawa namanya Amaluddin Darus misalnya, Ahli Dewan Negara. Kalau tak cukup kenyataan seperti itu kita letakkan benda lain, badge besar supaya dikenali, supaya masing-masing pegawai itu takut. Tuliskan Pegawai BSN, semua orang takut. Adakah Kerajaan bercadang supaya nama-nama itu ditulis seperti mana pekerja-pekerja kapal terbang, porter, station master dan pekerja di Bilal Restoranpun ada namanya. Jadi tidakkah patut kita buat seperti itu?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Kerajaan belum lagi bercadang dan belum menimbangkan perkara itu, tetapi setahu saya setengah pejabat ada mengatasi masalah itu dengan mengadakan sekurang-kurangnya, setiap meja mesti diadakan nama pegawai itu dan pihak pegawai rendah yang tak

ada meja, yang berlari ke sana ke mari, misalnya budak pejabat, patut juga diadakan badge kerana dia tak ada meja, asik bekejar ke sana ke mari. Itu saya fikir praktikal sedikit, sebab diketahui bila dia bercakap, namanya boleh kita nampak. Ini satu perkara yang saya fikir buat sementara ini boleh kita timbangkan.

Tuan Haji Mohd Saaid bin Haji Abu Bakar: Soalan tambahan. Apakah langkah yang boleh dibuat oleh Kerajaan jika seseorang pegawai itu terpedaya oleh orang ramai disebabkan komplen itu?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Jika seseorang itu terpedaya dengan sebab komplen, kalau satu pihak menyebabkan teraniaya atau terpedaya dengan sebab seseorang mengadu ke atas seseorang pegawai itu, tindakan tata tertib akan diambil dan akan dihantar segala laporan dan siasatan dan lain-lain kepada Suruhanjaya Perkhidmatan Awam, samada hendak ditahan, dipotong gajinya, ditahan kenaikan pangkatnya atau dibuang kerja.

Tuan Haji Mohd Saaid bin Haji Abu Bakar: Soalan saya tadi apakah langkah yang boleh dibuat oleh Kerajaan sekiranya pegawai-pegawai Kerajaan terpedaya oleh orang yang membuat komplen terhadapnya?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, kalau ada perkara semacam itu kita boleh mengambil tindakan, dan bagi pihak saya akan melindungi atau menjaga kepentingan pegawai Kerajaan, umpamanya kasar bahasa dengan pegawai Kerajaan, memukul, menipu atau dengan sebab itu pula rosak nama seseorang, kita boleh pula balas mengambil tindakan. Saya boleh misalkan satu perkara di sini. Seorang telah merepotkan pada polis mengatakan seorang pegawai telah membuat satu perkara kesalahan. Apakala disiasat didapati reportnya itu adalah tidak benar. Dalam Undang-undang Penal Code seseorang yang membuat pengaduan yang semacam itu boleh dibawa ke mahkamah dan dituduh. Saya ingat ada dua kes di mana mereka yang berkenaan itu telah dikenakan enam bulan penjara. Oleh itu kalau hendak membuat komplen, hendaklah berhati-hati dan perkara itu benar-benar berlaku; otherwise he can be charged for making a false report to the Police.

BAYARAN TOL JAMBATAN SULTAN ISMAIL MUAR

2. Dr Lim Ah Sitt minta Menteri Kerja Raya dan Tenaga menyatakan samada beliau akan menimbang memansuhkan bayaran tol yang dikenakan pada kenderaan yang menggunakan Jambatan Sultan Ismail Muar memandangkan bahawa jumlah pungutan yang dikutip semenjak jambatan itu digunakan telah melebihi daripada wang pinjaman untuk pembinaan jambatan itu, dan bahawa Tanjung Agas dekat jambatan itu yang dibina adalah suatu kawasan perindustrian sekarang, dan setiap lori bagi pengangkutan yang berulang alik dari kilang-kilang dalam kawasan perindustrian itu terpaksa membayar tol beberapa kali sehari dan ini akan menambah kos pengangkutan.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Negeri Johor telahpun meminta supaya pungutan Tol di Jabatan Sultan Ismail Muar diberhentikan dan perkara ini sedang dipertimbangkan dengan teliti oleh Kerajaan Persekutuan. Keputusannya dijangka dapat diumumkan dalam sedikit masa lagi.

LADANG-LADANG GETAH

3. Datuk V. Ponnusamy Pillai minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada Kerajaan sedar bahawa tuannya-tuannya ladang getah yang telahpun menjual ladang-ladang mereka secara pecahan masih lagi mengutip bayaran ses getah ke atas ladang-ladang tersebut dari Kerajaan, dan jika ya, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kerajaan terhadap mereka.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah): Tuan Yang di-Pertua, perkara ini tidak mungkin berlaku kerana pihak Kerajaan hanya membayar balik wang Kutipan Ses kepada pemilik yang berdaftar yang namanya tercatat di dalam surat hakmilik tanah itu. Tetapi walau bagaimanapun sekiranya ada perkara seumpama ini berlaku yang di luar pengetahuan Kementerian kami, sukaiah kami meminta Yang Berhormat itu memberitahu dengan surat serta butir-butir yang tertentu supaya dapat kami jalankan penyiasatan.

ORANG-ORANG TAHANAN

4. Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah bilangan orang-orang tahanan di Malaysia hingga sekarang dengan memberikan angka-angka mengikut penjara.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini tidak ada orang tahanan yang ditempatkan di dalam penjara di negeri ini.

Tuan Haji Othman bin Abdullah: Kalau tidak ada orang tahanan itu di dalam penjara di mana diletakkan orang tahanan itu?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Orang yang ditahan dalam penjara itu adalah orang salah yang telah dihukum oleh mahkamah.

UGAMA—RANCANGAN TV MALAYSIA

5. Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Penerangan menyatakan mengapa TV Malaysia menyiarkan rancangan "UGAMA" hanya seminggu sekali sahaja.

Menteri Penerangan dan Menteri Tugas-tugas Khas (Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, apa yang diperkatakan oleh Yang Berhormat itu tidaklah benar. TV Malaysia menyiarkan tiga rancangan U gama di dalam seminggu iaitu rancangan "Cahaya" yang disiarkan pada Hari Khamis di Rangkaian Pertama dan siaran ulangannya pada hari Jumaat di Rangkaian Pertama. Rancangan "Assalamualaikum" disiarkan pada hari Selasa di Rangkaian Kedua dan siaran ulangannya pada Hari Khamis di Rangkaian Pertama. Rancangan "Iman" disiarkan pada hari Khamis di Rangkaian Kedua dan siaran ulangannya pada hari Jumaat di Rangkaian Pertama. Di samping rancangan-rancangan ini ada juga rancangan-rancangan ugama yang diterbitkan khas menyambut hari Perayaan U gama, seperti Maulud Nabi, Awal Muharram dan lain-lain.

Rancangan-rancangan ini difikirkan mencukupi buat sementara waktu ini.

Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tidakkah boleh pengerusi Cahaya itu ditukar-tukarkan orangnya?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, boleh.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Tuan Yang di-Pertua, apakah sebabnya TV atau radio cuma mengeluarkan Azan Maghrib sahaja dan tidak pada waktu-waktu yang lain sedangkan radio berjalan 24 jam?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Kalau hari ini Yang Berhormat mendengar siaran pada waktu Maghrib dan juga waktu Isya, mungkin saya rasa dapat, kerana kita sudah lakukan.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Apa yang saya mohon, Tuan Yang di-Pertua, pada tiap-tiap waktu.

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Ada, Tuan Yang di-Pertua. Kita sudah lakukan, barangkali dua tiga hari ini tidak terdengar oleh Yang Berhormat.

Tuan Amaluddin bin Darus: Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, bilakah agaknya Kerajaan akan menjadikan rancangan ugama ini pada tujuh hari dalam seminggu, sekarang ini tiga hari dalam seminggu sahaja.

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, kita sentiasa mengkaji daripada satu masa ke satu masa dengan adanya barangkali banyak lagi perkara-perkara yang lain, maka kita sentiasa akan kaji. Jikalau perlu dan sesuai kita akan mengadakan bukan ugama sahaja tetapi juga perkara-perkara yang memberi faedah seperti pembangunan dan sebagainya dan di dalam rancangan ini masa adalah terhad sangat sebab itulah saya rasa kita hendak meliputi sebanyak-banyak perkara. Sebab itulah kita mengadakan rancangan-rancangan yang boleh dikatakan meliputi banyak perkara-perkara atau pun tajuk-tajuk yang akan dibincangkan dan juga diberikan pertunjukan di dalam TV sama juga Radio.

Datuk Mansor bin Mohamed: Soalan tambahan. Saya suka bertanya sedikit, iaitu saya selalu mendengar pada waktu-waktu

Maghrib seperti Azan dilakukan setiap hari, tetapi yang selalu kadang-kadang kita berasa kekok kerana sehabis sahaja Allahu-Akbar. Allahu Akbar, laila haillallah itu terus Yalil yalil sahaja. Lagu Timur Tengah sedangkan lagu Timur Tengah ini bukanlah lagu ugama, kadang-kadang lagu cinta pun Yalil itu juga. Jadi saya rasa tidakkah lebih elok kalau selepas Azan itu diteruskan dengan bacaan Al-Quran ul-Karim selama 5 minit atau 10 minit, selepas itu baru dijalankan lagu-lagu biasa supaya menghormati panggilan untuk mengerjakan sembahyang, dengan tidak terus lagu-lagu Yalil tadi.

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, di dalam hal ini kita banyak mendapatkan cadangan-cadangan dan sentiasa kita mengkaji. Buat yang ini, tidak kena yang ini, kerana banyak manusia dalam Malaysia ini. Kita sentiasa menimbangkan apa-apa cadangan-cadangan daripada orang ramai, tetapi hendak memuaskan 100 peratus orang dalam negara kita ini mungkin sukar, Tuan Yang di-Pertua. Jadi kita sentiasa cuba memberikan kesukaan dan juga kepenuhan kepada apa yang dikehendaki oleh rakyat di Malaysia ini.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan. Pada masa Pertandingan Al-Quran kita asyik dengan bernasyid, dibawa daripada Perak, Johor dan Sarawak, tetapi mengapa dalam TV tidak ada ruangan untuk Nasyid lagu Padang Pasir, irama gambus dan sebagainya, tetapi bila Pertandingan Al-Quran, kita ambil daripada Sarawak, dan lain-lain. Mengapa TV tidak buat dan tidak mulakan rancangan itu?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Saya minta diulang sekali lagi.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Tuan Yang di-Pertua, dalam masa Pertandingan Al-Quran, permulaan Pertandingan Al-Quran ialah nasyid-nasyid, lagu-lagu gambus, yang pesertanya kita bawa daripada Negeri Perak, Negeri Johor kadangkala daripada Sarawak. Mengapa TV tidak membuka ruangan gambus atau ruangan nasyid supaya ia dapat mengasuh bakat pada masa yang akan datang?

Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, kita ada juga buat tetapi tidaklah seperti yang dikehendaki oleh Yang Berhormat. Oleh sebab seperti yang saya telah sebutkan dalam jawapan saya yang awal tadi tentang sekatan masa kita hendak memberikan kepenuhan kepada banyak perkara, jadi sekali sekala ada, bukanlah saya hendak menafikan tidak ada.

TABUNG PERWIRA NEGARA

6. Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Pertahanan menyatakan:

- (a) jumlah wang yang telah dikutip hingga sekarang dalam Tabung Perwira Negara;
- (b) jumlah wang yang telah dibelanjakan; dan
- (c) samada terdapat sebarang rancangan oleh Kementerian ini untuk mengadakan bantuan kewangan kepada bekas-bekas perajurit.

Menteri Pertahanan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Jumlah kutipan di dalam Tabung Perwira Negara ini ialah \$4,974,185.
- (b) Daripada jumlah wang tersebut itu sebanyak \$159,580 telahpun digunakan untuk memberi bantuan kepada anak-anak dan tanggungan ahli-ahli ataupun anggota Pasukan Keselamatan yang telah terbunuh, tercedera ataupun kehilangan upaya semasa menjalankan tugas, operasi ataupun gerakan, tugas penyelamatan di masa satu-satu bencana alam, darurat dan sebagainya.
- (c) Wang yang dikutip itu adalah untuk memberi bantuan kewangan kepada balu-balu, kepada anak-anak dan lain-lain tanggungan anggota-anggota pasukan keselamatan yang terbunuh, tercedera atau kehilangan upaya semasa menjalankan tugas-tugas gerakan, bencana alam, darurat dan sebagainya.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya percaya angka yang diberi oleh Yang Berhormat Menteri tadi iaitu \$4,974,185 tidaklah ada sen dalam banyak derma-derma itu?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Masa dibagi derma ini adalah sennya.

Tuan Haji Othman bin Abdullah: Wang yang sebanyak ini adakah disimpan dalam Fixed Deposit ataupun dilaburkan supaya dia tidak habis begitu, adakah begitu?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Setakat yang saya tahu, Tuan Yang di-Pertua, ada satu badan atau Lembaga Pengurus Amanah yang menjaganya dan duit ini adalah di dalam simpanan Fixed Deposit dan dikeluarkan sebagaimana keperluan menghendaki dikeluarkan bilangan untuk membelanjakan barang-barang yang saya sebutkan tadi.

Tuan Haji Othman bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kementerian bercadang ataupun Lembaga ini bercadang supaya wang yang sebanyak ini dilaburkan?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Bilangan wang ini bertambah kalau saya tidak salah, daripada \$400 ribu kepada \$4 juta, maka ada kemungkinan bahawa sebilangan wang ini akan dilaburkan.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussein: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada dermawan kerana derma-derma yang didapati ini lebih daripada \$4,974,135. Adakah Kerajaan bercadang supaya memberi tunggakan satu lawan satu kepada jumlah derma ini supaya ianya menjadi jumlah yang besar. Daripada jumlah yang besar itu kita boleh laburkan di mana-mana yang kita patut untuk menambah kewangan ini bagi tujuan yang baik yang difikirkan oleh Kerajaan.

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Buat masa ini, tidak ada cadangan dari pihak Kerajaan berbuat demikian.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Menteri bersimpati dengan apa yang saya katakan dan berjanji membawa kepada pihak Kerajaan supaya mendapat tunggakan dollar for dollar kepada tabung ini?

Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat tidak perlu kerana Kerajaan sendiri me-

merlukan berbagai-bagai bantuan juga. Bukan sahaja kepada Anggota-anggota Pasukan Keselamatan yang cedera dan dari segi pembayaran pencen dan lain-lain, tetapi juga Kerajaan memberi sumbangan daripada segi bantuan kepada anak-anak dan balu-balu tanggungan Anggota-anggota Pasukan Keselamatan yang terbunuh cedera dan sebagainya.

USUL

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah:

Bahawa suatu ucapan yang tidak seperti ini dipersembahkan kepada Ke bawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong demikian bunyinya:

“Ampun Tuanku,

Patik, Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Dewan Negara Malaysia di dalam persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Negara mengucapkan berbilang-banyak syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Keempat, Parlimen Yang Ketiga.” (15hb Mei, 1974).

Perbahasan disambung semula.

3.03 ptg.

Tuan Ismail bin Sheikh Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, untuk menyambung ucapan saya atas menjunjung kasih Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong petang semalam saya telah berucap bersabit dengan Dasar Ekonomi Baru di bawah Rancangan Malaysia Yang Kedua. Di samping saya mengucapkan terima kasih kepada semua pihak dan Jabatan, maka di sini sukalah saya menarik perhatian di dalam Dewan yang mulia ini yang mana Dasar Ekonomi Baru ini boleh dikatakan pihak bumiputra banyak mengambil bahagian di dalam perniagaan dan lain-lain, tetapi masih terdapat

lagi daripada bumiputra ini rungutan-rungutan perkara-perkara yang tidak dapat berjalan dengan begitu licin atas perjalanan ekonominya, terutama sekali ialah boleh dikatakan perniagaan ini adalah bersangkut dengan modal. Maka bersangkut dengan modal ini pada masa dahulu boleh dikatakan kita tumpukan kepada MARA dan lain-lain badan, tetapi di akhir-akhir ini boleh Kerajaan menambahkan lagi iaitu membuat seruan-seruan kepada bank-bank untuk memberi pertolongan kepada bumiputra ini di dalam soal perniagaan, soal modal. Malangnya, kita selalu mendengar rungutan-rungutan tidak puas hati daripada golongan bumiputra dan terkadang-kadang yang kita juga ada mendengar laungan-laungan Menteri atas tidak dapat kerjasama daripada bank-bank yang tertentu seperti mana Timbalan Menteri Kewangan, Datuk Mohammad bin Rahmat, yang selalu kita dengar mengatakan bahawa minta bank-bank ini memberi bantuan ataupun memberi sokongan-sokongan atas modal-modal untuk bumiputra menjalankan perniagaan, sehingga hari ini masih terdapat lagi rungutan-rungutan di dalam soal modal ini. Maka kita berharaplah perkara ini bagi pihak Kerajaan akan mengambil langkah-langkah yang tegas kepada pihak-pihak yang tidak mengambil berat ataupun tidak mengambil hirau langsung atas dasar-dasar yang dikehendaki oleh Kerajaan untuk menolong bumiputra untuk mencapai lapangan perdagangan sebanyak 30% dalam masa 20 tahun akan datang.

Selain daripada itu ialah berkenaan dengan ekonomi dan pengalaman. Pengalaman tentulah dikehendaki yang utama sekali, boleh dikatakan kita dapati daripada bangsa-bangsa lain yang membuat perniagaan pengalaman adalah perkara utama kepada mereka itu walaupun mereka kurang pelajaran. Kalau ada pengalaman dalam soal perniagaan ini akan mendapat tempat yang istimewa. Maka dengan kerana itu kita tahu usaha-usaha dibuat oleh Kerajaan memberi latihan-latihan untuk mendapat pengalaman, maka kita berharap latihan-latihan ini akan diteruskan lebih-lebih lagi kepada bumiputra yang betul-betul berkecimpung di dalam hal perniagaan ini. Selain daripada itu untuk memajukan bumiputra ini dalam soal perniagaan ialah berkenaan dengan tempat perniagaan. Tempat-tempat perniagaan ini juga me-

nimbulkan satu masalah kepada bumiputra walaupun pada masa ini kita tahu UDA ada memainkan peranan yang penting di dalam soal mendapatkan tempat ini, tetapi kadang-kalanya kita mendapat tempat-tempat yang didapati oleh UDA ini, kalau di sebelah-sebelah negeri saya, baru-baru ini pihak UDA ada datang ke sana, mengambil tempat-tempat yang tidak payah dibeli. Jadi kalau tempat-tempat yang tidak payah dibeli iaitu tanah-tanah Kerajaan, maka tempat-tempat yang dibuat bangunan-bangunan untuk perniagaan itu, maka tentulah tempat itu mendapat tempat yang kebelakangan. Maka sekiranya tempat kebelakangan ini terdapat, maka tentulah di dalam soal perniagaan ini tidak mendapat sambutan. Maka dengan kerana itu kerap kali tempat-tempat yang diberikan kepada bumiputra, maka perniagaan itu merosot sehari demi sehari ke sehari, lama-lama akan tutup begitu sahaja.

Selain daripada itu, saya juga menarik perhatian berkenaan dengan barang-barang keluar masuk. Kalau boleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian senaraikan barang-barang ini dan diberitahu kepada peniaga-peniaga bumiputra dan janganlah ditujukan kepada segolongan sahaja, bahkan perkara-perkara ini diumumkan kepada tiap-tiap bumiputra mengambil bahagian bersama.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu terdapat juga di dalam setengah-setengah Badan-badan Berkanun yang mana banyak pengarah-pengarah di dalam Badan-badan Berkanun kelicinan perjalanan atas satu-satu kerja yang kita hendak menjalankan ini tidak dapat, kadang-kadang kuasa itu tidak sepenuhnya diberi kepada pengarah-pengarah. Kita tahu Pengarah yang ada tentulah banyak urusan, kadang-kadang tentulah tidak dapat membuat satu-satu perkara ini dengan sepenuhnya, ada perkara-perkara kita terpaksa berjumpa dengan pengarah sahaja, kadang-kadang pengarah ini tidak dapat memberi keputusan dan terpaksa kena berjumpa Ketua Pengarah. Dengan kerana itu kadang-kadang berlaku kelambatan di dalam soal ini. Maka kita berharap perkara ini akan dapat diatasi oleh Ketua-ketua Pengarah, mudah-mudahan memberi kuasa-kuasa yang penuh kepada Pengarah-pengarah kita untuk menjalankan sesuatu urusan di dalam menjalankan pekerjaan masing-masing.

Selain daripada itu berkenaan dengan kekurangan kakitangan di dalam Kementerian atau Jabatan-jabatan yang tertentu yang menyebabkan satu daripada, caranya untuk melambatkan kerja-kerja ini. Di dalam soal ini apabila berlaku kekurangan kakitangan bila kita bertanya sebab-sebab kekurangan ini ialah disebabkan peruntukan-peruntukan kewangan yang kurang mencukupi. Dengan sebab itu kekurangan kakitangan tidak dapat ditambah dan itulah kita dapat kadang-kadang kerja itu tidak dapat berjalan dengan begitu lancar dan licinnya, maka perkara-perkara kelambatan ini selalu berbangkit. Di sini kita berharap kerana kewangan ini telah dipegang sendiri oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita, saya percaya perkara ini akan dapat berjalan dengan lebih baik lagi bagi Kementerian-kementerian yang tertentu bersangkutan dengan kekurangan kakitangan ini.

Saya suka menyentuh sedikit berkenaan dengan Titah Ucapan ini bersangkutan dengan padi dan beras. Di dalam soal ini sebagaimana yang kita sama maklum bahawa memanglah padi dan beras di negara kita ini selalu kita berucap pada masa dahulu tidak begitu mencukupi kadang-kadang kita terpaksa impot dari luar negeri tetapi sekarang tidaklah begitu sangat kekurangan. Yang menjadi masalah pada hari ini ialah berkenaan dengan kenaikan-kenaikan harga beras tetapi setelah harga-harga ini telahpun dipertetapkan mengikut gred-gred kita tidak tahu lagi mengikut gred-gred ini sungguhpun ditetapkan pada 3hb Mei, yang lepas tetapi perjalanannya belum lagi bermula. Adakah dengan cara gred ini dapat menetapkan harga-harga itu dengan baik sebab harga-harga ini cuma dapat mencorakkan mutu beras iaitu atas beras yang tidak berlaku penipuan pada hari ini yang mana penipuan-penipuan daripada pemborong-pemborong atau penjual-penjual ini kerap kali berlaku berkenaan dengan penjualan beras ini. Kita berharap dengan keadaan gred-gred yang ada pada hari ini yang dikemukakan oleh Kerajaan ini maka harga beras akan mendapat lebih baik lagi pada masa akan datang.

Berkenaan dengan L.P.N. juga saya suka menarik perhatian sedikit mengenai kesusahan pemborong-pemborong bagi Negeri Kedah and Perlis untuk mendapatkan bekalan-bekalan beras daripada kilang-

kilang besar yang ada di Negeri Kedah dan Perlis. Kilang-kilang besar yang ada di Negeri Kedah ialah 40 buah dan di Negeri Perlis 3 buah semuanya dimiliki oleh bukan bumiputra dan bila pemborong-pemborong bumiputra berkehendakkan bekalan beras daripada kilang-kilang ini seialunya tidak dapat. Kalau diperhatikan begitu tentulah kurang kaum bumiputra yang dapat beras daripada kilang-kilang ini. Di sini kita berharap kepada L.P.N. supaya dapat mengawasi dan dapat sekurang-kurangnya memberi quota yang tetap kepada pemborong-pemborong bumiputra, mudah-mudahan pemborong-pemborong bumiputra ini dapat juga menjalankan perniagaannya melalui kilang-kilang kita yang ada di Negeri Perlis dan Kedah itu. Kalau tidak tentu selalu berlaku berkenaan dengan perkara-perkara yang mengatakan bila pemborong-pemborong bumiputra ini berkehendakkan beras mereka mengatakan beras tidak ada, maka tidaklah dapat bumiputra menjalankan perniagaan.

Saya suka menyentuh sedikit berkenaan dengan Jabatan Pertanian yang mana di tempat saya iaitu kawasan Perlis Selatan pada masa ini kita tahu mesyuarat-mesyuarat UMNO kalau diadakan selalu berbangkit berkenaan dengan masalah-masalah penanaman padi di kawasan Perairan Muda yang mana kita tahu bila ada mesyuarat yang sebegitu selalu dibangkitkan masalah harga. Kita tahu petani-petani ini berkehendakkan harga yang tinggi, kadang-kadang bila dikehendakkan harga yang tinggi manakala harga beras pun tinggi maka petani-petani juga menggelisah. Mereka berkehendakkan kepada harga yang tinggi ini ialah disebabkan harga-harga baja pada hari ini terlampau tinggi. Jadi petani-petani ini berharap kepada pihak Kerajaan supaya harga-harga baja ini dapat dikawal dengan sebegitu ketat ataupun diberi subsidi kepada petani-petani. Kalau boleh beras yang kita impot daripada luar negeri diberi subsidi dan juga barang-barang yang lain maka kita percaya baja ini juga akan dapat diberi subsidi kepada penanam-penanam padi di Perairan Muda ini. Mudah-mudahan dengan keadaan yang begini tentulah seimbang pendapatan-pendapatan daripada petani-petani tadi dengan keperluan-keperluan benda-benda yang akan digunakan untuk mereka menanam padi. Boleh dikatakan baja-baja di Negeri Perlis pada

masa ini ialah baja bukit yang digunakan walaupun kurang mutunya tetapi kita berasa hairan keadaan ini berlaku. Disebabkan kekurangan baja maka pendapatan pula kurang. Memandangkan kepada dalam Titah Ucapan itu ada menyebutkan untuk menambahkan pendapatan-pendapatan tanaman kita maka salah satu daripada cara-caranya ialah sebagaimana yang saya sebutkan tadi iaitu berkenaan dengan baja. Maka kita berharap supaya Kerajaan dapat menolong di dalam soal ini untuk mendapat subsidi di atas baja kepada petani-petani.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Mesyuarat*)

Saya suka menyentuh berkenaan dengan perikanan. Bagi pihak nelayan-nelayan di Negeri Perlis tentulah mengucapkan terima kasih kepada pihak Kementerian ini yang mana dalam sedikit masa telah mengadakan sebuah kilang memproses udang bagi keperluan nelayan-nelayan dan juga kilang air batu di Negeri Perlis iaitu di Kuala Perlis. Ini tentulah menjadi satu kemudahan bagi nelayan-nelayan di Kuala Perlis. Walaupun begitu bagi pihak nelayan-nelayan di Kuala Perlis berasa dukacita sedikit kerana sudah beberapa lama mereka menjalankan kerja-kerja bersangkut dengan menangkap ikan yang menggunakan bot-bot kecil dengan 10 kuasa kuda (horse power) yang bot-bot ini hampir 100 buah yang ada digunakan oleh syarikat-syarikat nelayan di Kuala Perlis yang beberapa lama telah membuat permohonan kepada pihak yang berkenaan tetapi malangnya tidak mendapat juga lesennya itu. Kita tidak tahu apakah sebab-sebabnya yang tertentu maka lesen-lesen ini tidak dibenarkan kerana boleh dikatakan 100% nelayan-nelayan di Kuala Perlis yang menjalankan bot-bot kecil ini terdiri daripada bumiputra. Maka kita berasa sungguh malang atas lesen-lesen yang tidak dibenarkan. Kita berharap kepada pihak yang berkenaan dapat menyemak semula dalam perkara ini dan dapat membenarkan lesen-lesen ini kepada bot-bot kecil yang ada di Kuala Perlis itu atas nama syarikat-syarikat dan persatuan-persatuan itu.

Selain daripada itu, dalam Titah Ucapan ini saya mengucapkan terima kasih kepada pihak Kerajaan Pusat atas pemberian wang ke negeri-negeri. Manakala saya terbah dalam Titah Ucapan ini yang mana pemberian wang ini ialah tidak semestinya ber-

gantung kepada jumlah penduduk-penduduk sesebuah negeri. Kalau keadaan yang begini tentulah bagi Negeri Perlis yang kecil dan kekurangan penduduknya berkehendak kepada tiap-tiap pembangunan yang terdapat di negeri itu. Pembangunan-pembangunan yang utama sekali bagi Negeri Perlis yang dikehendaki pada hari ini ialah satu bangunan Pejabat Pendaftaran Kereta-kereta Motor di Negeri Perlis yang pada hari ini belum ada. Baru-baru ini diminta kepada Yang Berhormat Menteri Perhubungan, Tan Sri Haji Sardon, yang melawat ke Negeri Perlis. Beliau mengatakan bahawa barangkali akan dibuat, tetapi beliau berasa dukacita di dalam soal kewangan juga iaitu pihak Kementeriannya kekurangan wang. Kata-nya, keadaan bangunan yang begini akan memakan kewangan yang banyak. Pejabat yang ada di Negeri Kedah pun selalu rungutan berbangkit dan boleh jadi juga berkenaan dengan kekurangan kakitangan. Walaupun begitu, saya berharaplah pihak Kerajaan akan dapat memberi bantuan ke Negeri Perlis sebagaimana yang telah diucapkan di dalam Titah Ucapan ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Yang Berhormat tolong rengkaskan ucapan supaya Ahli-ahli yang lain boleh dapat peluang bercakap!

Tuan Ismail bin Sheikh Ibrahim: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, itulah harapan saya. Di dalam Titah Ucapan ke arah memperluaskan perhubungan diplomatik dengan negara-negara yang ingin membuat demikian, maka Kerajaan kita sedang mengadakan satu perundingan di peringkat akhir dengan Republik Rakyat China bagi mewujudkan perhubungan diplomatik dengan negara itu tidak lama lagi seperti yang telah diketahui mengikut kenyataan rasmi pada masa ini. Perhubungan diplomatik itu dilakukan dengan segeranya. Saya percaya Ahli-ahli Dewan ini dan penduduk-penduduk di seluruh Malaysia ini menyokong penuh usaha-usaha Kerajaan kita yang baik ini, sebabnya yang mana kita tahu bahawa dasar luar negara kita Malaysia adalah mengamalkan dasar berkecuali dan bebas. Perhubungan diplomatik di antara negara kita dengan negara Republik Rakyat China ini adalah satu langkah yang tegas yang diambil oleh Malaysia terhadap amalan dasar berkecuali ini. Dengan adanya perhubungan diplomatik ini, maka tidaklah syak lagi bahawa negara

Malaysia telahpun mengadakan perhubungan diplomatik dengan semua jenis negara yang wujud dalam dunia ini iaitu negara kapitalis, sosialis dan komunis, dari sekecil-kecilnya hingga sebesar-besar negara komunis. Amalan ini adalah mengikis keraguan yang mungkin timbul di kalangan setengah-setengah orang yang mengatakan bahawa kita hanya bercakap dan tidak beramal dalam pelaksanaan dasar luar negara kita. Saya juga minta supaya hubungan perdagangan diadakan dengan secepatnya di antara negara kita Malaysia dengan negara Republik Rakyat China ini. Kita tahu bahawa sekarang ini barang-barang buatan negara Republik Rakyat China adalah memaksuki negara kita ini melalui negara Hongkong dan Singapura. Kemasukan barang-barang secara ini, adalah merugikan rakyat negara kita, kerana harga barang-barang adalah terlalu mahal dan disebabkan keuntungan berlipat ganda telah didapati oleh negara-negara yang tersebut itu sebagai orang tengah. Penerimaan barang-barang negara ini secara terus-menerus setelah wujudnya hubungan perniagaan, maka tentulah barang-barang buatan Negara China itu akan turun dan murah. Dengan itu juga kita menolong mengatasi inflasi yang menjadi masalah kebangsaan yang rumit di negara kita ini.

Saya juga suka menarik perhatian Kerajaan Malaysia bahawa peluang-peluang perdagangan di antara negara kita dengan Negara China itu seharusnya diberi kepada badan-badan perniagaan yang dipelupuri oleh Kerajaan kita seperti PERNAS, MARA, UDA dan lain-lain. Jika Kerajaan kita bersungguh-sungguh mengamalkan Dasar Ekonomi Baru, terutama sekali mengenai peranan bumiputra maka inilah peluang yang baik yang terbuka luas dasar Kerajaan kita terhadap Ekonomi Baru ini dengan senangnyanya dapat melaksanakan dalam masa mengadakan perhubungan dengan sesebuah negara yang baru seperti Negara China ini. Negara Malaysia adalah sebuah di antara negara-negara di dalam dunia ini yang menyokong dan berpegang teguh dengan Piagam Bangsa-bangsa Bersatu. Oleh yang demikian apabila kita mengadakan hubungan diplomatik dengan Republik Rakyat China, maka akan terlibatlah persahabatan kita dengan Taiwan. Saya berharap supaya negara kita berikhtiar mencari jalan yang sebaik-baiknya supaya kepentingan negara kita bersangkut dengan

Taiwan tidak terjejas disebabkan hubungan kita dengan Republik Rakyat China yang dibuat dengan sebab politik dan lain-lain kepentingan.

3.28 *ptg.*

Datuk Foo See Moi: Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga bangun menyokong usul yang dibawa oleh Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya yang sedang dibahaskan pada hari ini.

Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda kepada Ahli-ahli Parlimen pada 15hb April itu adalah satu kenyataan polisi Kerajaan yang sangat halus. Di dalam Titah Ucapan itu Baginda tidak sahaja mengemukakan kepada kita sekalian apa yang Kerajaan telah dapat capai bahkan juga apa yang akan dibuat pada masa hadapan.

Berkenaan dengan hal ehwal kebaikan di luar negeri atau di dalam negeri, saya berasa apa yang mustahak ialah Baginda telah memandang dengan beratnya ke atas kebajikan segenap lapisan rakyat tidak mengira kaum. Dalam tahun lepas kami telah dapat melihat bahawa Kerajaan telah berusaha dengan sedaya-upayanya bagi melaksanakan Rancangan Pembangunan Malaysia Kedua dan Dasar Ekonomi Baru dan telahpun dapat kejayaan yang cemerlang. Negara kami telah bertambah daulat, maju dan aman dan keadaan kehidupan rakyatnya pun turut berubah baik disebabkan oleh perkembangan dalam bidang ekonomi kita dan juga bahan-bahan dari negara kita telah bertambah dan telah dapat satu harga yang berpatutan. Oleh sebab itu, matawang kita makin tinggi dan kukuh di dalam pasaran dunia dan kejayaan ini tidak dapat dinafikan oleh sesiapa pun. Saya mengambil kesempatan ini mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kita di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, dan juga bekas Menteri Kewangan Yang Berhormat Tun Tan Siew Sin, yang mana beliau mengambil bahagian yang penting di dalam perusahaannya pembangunan ekonomi negeri ini.

Tuan Yang di-Pertua, untuk meringkaskan ucapan saya, saya minta izin berucap sedikit dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Mr President, Sir, I do not wish to make detailed comments over the policy of the Government. But as time is

getting short, I would like only to make a few suggestions in a very brief form.

Firstly, I should think that a home economic scheme be introduced as a branch of development in our country. I believe the scheme, if properly planned and carried out, can have a direct impact on the problems of food, clothing, health, housing, education and so on and, in short, most of the major problems the Government has to tackle with. I think this will not only help to counter the inflation in future but also to improve the living conditions of our people.

Secondly, I would suggest that an extensive scheme be devised to encourage the production of foodstuffs. No one can deny the fact that our country has not produced enough foodstuffs. But I would suggest that the scheme should not only aim at home consumption but for export as well. One cannot deny the fact that in an agricultural country like ours, the potentialities are abundant and we have ample land still available and I believe our people can do this; I think this will also help to solve the inflation problem in the long run.

Thirdly, more incentives be provided for all small businessmen. The lack of capital has become the set-back of the small business people in our country as things are becoming more expensive and the turnover has become bigger and bigger every day. Take for instance the case of the small rubber dealers. Now, they cannot buy rubber because of the shortage of capital and the smallholders all over the country find it difficult to sell their rubber. I think banks may also be authorised to finance the *prima facie* needs of all the business people in order to help them to do their business.

Fourthly, I would like to touch on land and accommodation problems in the new villages. Sir, I think the problem has been long delayed, and I think it should be settled as soon as possible as any further delay may cause anxiety and adversely affect national development and retard the achievement of a home-owning democracy. I do hope that the Government could take a sympathetic view to alleviate the plight of these people.

Finally, I would say, Sir, that it would be a boost to the country if only the people could be made a little bit happier than just have their poverty erased.

Sir, I support the Motion.

3.35 ptg.

Datuk J. E. S. Crawford: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong sepenuh-penuhnya Usul yang dibawa oleh rakan saya, Yang Berhormat Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr President, Sir, I have very little to say except to support the Bill. However, with your permission, Sir, I would like to quote the concluding words of His Majesty's Address from the Throne and he concluded it with these words, Sir:

"We would also like to thank all OUR subjects who have cooperated with OUR Government for national progress, to Members of Parliament, Government officers and staff, and to the Security Forces."

Mr President, Sir, I was most distressed to see that when we are debating the Gracious Speech from the Throne, we have a question which, though His Majesty thanked the Government officers for their loyal efforts, indicates that the said Government officers are to be checked because they are idle, slack, wasteful and inattentive. Sir, this, in my opinion, is most distressing and it is the most inappropriate time to bring such a question forward when we are discussing the Gracious Speech from the Throne which concludes with the words which I quoted just now. I do not think that the Honourable Members realise the difficulties of the Government servants today, the amount of work, the shortage of Government officers and so on, and they have my full support.

I support the Motion fully, Sir.

3.37 ptg.

Tuan Chua Ching Cheng: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka mengucapkan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua serta Yang Berhormat Peguam Negara kita yang telah dengan murah hati melanjutkan tempoh masa untuk perbahasan Titah Ucapan di-Raja dan memberi peluang kepada saya untuk mengambil bahagian dalam perbahasan pada petang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya berasa penuh gembira menyokong Usul yang dikemukakan oleh sahabat saya Yang Berhormat Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya yang menyembahkan ucapan terima kasih kepada Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong atas Titah Ucapan Baginda di Parlimen pada masa membuka Penggal Keempat, Parlimen Yang Ketiga pada 15hb April, 1974.

Di sini saya suka mengambil sedikit bahagian dalam dasar pelajaran Kerajaan yang telah dilafaskan dalam Titah Ucapan di-Raja yang berbunyi:

“Kerajaan akan terus membaiki kemudahan-kemudahan persekolahan di semua peringkat.”

Cita-cita ini adalah amat sesuai bagi negara kita yang sedang membangun sebagaimana kita semua mengetahui bahawa kemajuan sesebuah negara adalah tergantung atas tingginya taraf pelajaran rakyat di negara itu. Tetapi dari kenyataan yang saya dapati pada tahun ini masih ramai murid-murid yang berkelulusan yang terpuji dalam peperiksaan M.C.E. tidak mendapat tempat di Tingkatan Enam Rendah. Ini mungkin disebabkan kekurangan kelas-kelas yang disediakan oleh Kerajaan. Sebagaimana kita semua mengetahui oleh sebab kekurangan kelas-kelas Tingkatan Enam Rendah, maka hanya murid-murid yang mempunyai tidak lebih daripada jumlah 8 unit dalam 3 mata-pelajaran yang tertentu diterima memasuki ke Tingkatan Enam Rendah pada tahun ini.

Di sini saya suka bertanya kepada pihak yang berkenaan samada murid-murid yang mendapat Pangkat I (Grade I) dengan jumlah yunit lebih daripada 9 atau 10 itu disifatkan tidak layak memasuki Kelas Tingkatan VI. Keadaan ini telah mengakibatkan sebahagian besar murid-murid yang pandai tidak dapat melanjutkan pelajaran tinggi mereka, terutama murid-murid yang miskin dan tidak mampu untuk melanjutkan pelajaran tinggi mereka di luar negeri. Oleh sebab itu saya menyeru kepada Kerajaan supaya menyediakan lebih banyak kelas-kelas Tingkatan VI terutama di Negeri Melaka yang hanya mempunyai kira-kira 15 kelas Tingkatan VI Rendah sahaja, ini termasuk aliran Inggeris dan Bahasa Malaysia. Dengan mengadakan lebih banyak kelas-

kelas untuk Tingkatan VI kita tidak akan membazirkan tenaga yang berguna untuk pembangunan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga menarik perhatian Kerajaan iaitu oleh kerana pengumuman Kerajaan baharu-baharu ini yang mana semua Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Inggeris akan menjadi Sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan mulai pada tahun hadapan. Oleh kerana itu, satu perasaan bimbang timbul dalam kalangan kaum Cina dan India bahawa samada Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina dan Tamil akan juga diubah menjadi Sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan. Saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran yang telah memberi jaminan di Dewan Rakyat pada 22hb April, 1974 iaitu Kerajaan tidak akan berniat untuk mengubah Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina dan Tamil menjadi Sekolah Rendah Kebangsaan. Dengan adanya jaminan ini yang telah diberikan, maka saya percaya kebimbangan kaum Cina dan India terhadap perkara ini akan tidak timbul. Ini juga akan mengelakkan Parti Pembangkang menggunakan perkara ini untuk kepentingan mereka supaya menimbulkan satu suasana yang tidak baik dalam kalangan masyarakat kita, lebih-lebih lagi bagi mencari undi dalam pilihanraya yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, pada pendapat saya di atas segi pelajaran jika seorang kanak-kanak itu diberi pelajaran dengan menggunakan bahasa ibunda dan kemudiannya disambung dengan menggunakan Bahasa Kebangsaan sebagai bahasa pengantar saya percaya kanak-kanak itu akan lebih senang menerima dan memahami apa-apa yang diajari. Telah dibuktikan kepada kita iaitu semenjak negara kita mencapai kemerdekaan, pelajar-pelajar yang berasal dari Sekolah Jenis Kebangsaan Cina mahupun dari Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil mencapai peratus kelulusan dalam peperiksaan M.C.E. atau H.S.C. yang lebih tinggi daripada pelajar-pelajar yang berasal dari Sekolah Kebangsaan. Oleh kerana mereka itu berkebolehan lebih dari satu bahasa, mahupun bahasa Cina atau Tamil, maka saya percaya mereka itu akan menjadi seorang warga-negara yang lebih berguna.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Titah Ucapan Baginda telah menyatakan bahawa Kerajaan akan terus melindungi kepentingan-kepentingan asasi pekerja-pekerja dan menjamin yang pekerja-pekerja di semua peringkat pekerjaan di dalam perusahaan akan mendapat rezeki yang saksama dari hasil pembangunan negara kita. Di samping saya mengalu-alukan keazaman Kerajaan yang bersungguh-sungguh hendak menniggi-kan taraf hidup pekerja-pekerja kita, saya suka sekali lagi menyeru kepada Kerajaan supaya mengadakan undang-undang gaji minima \$4 sehari bagi pekerja-pekerja dalam bidang perusahaan iaitu sekurang-kurangnya bagi pekerja-pekerja di kilang-kilang perusahaan yang bertaraf perintis. Oleh kerana inflasi iaitu kenaikan harga barang-barang keperluan, Kerajaan telah bertimbang rasa memberi elaun khas kepada kakangan Kerajaan yang bergaji di bawah \$500 sebulan. Jika orang-orang yang bergaji \$500 sebulan itu diberi simpati maka pekerja-pekerja di kilang-kilang perusahaan yang bertaraf perintis yang pendapatannya hanya \$2 atau \$3 sehari pada masa sekarang, patut juga diberi simati yang sama. Dengan berbuat demikian cita-cita Kerajaan yang berazam untuk merapatkan jurang perbezaan di antara orang yang berada dengan orang yang tidak berada baharulah akan berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Titah Ucapan Baginda ada juga menyatakan bahawa Kerajaan telah memberi perhatian kepada masalah penduduk-penduduk kampung baharu yang sesak kerana kekurangan kawasan tanah untuk kediaman dan untuk bercucuk tanam. Perhatian Kerajaan ini adalah selaras dengan dasar ekonomi baharu Kerajaan yang bercita-cita untuk memperbaiki taraf hidup rakyat tanpa mengira kaum dan keturunan. Satu masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk kampung-kampung baharu ialah tanah. Kerajaan telah pun mengadakan perundingan dengan Kerajaan-kerajaan Negeri supaya seberapa boleh meluaskan kawasan-kawasan kampung-kampung baharu yang sesak itu. Ini adalah satu langkah yang baik dan patut dialu-alukan. Saya berharap Kerajaan-kerajaan Negeri akan mengambil berat dan initiative atas perkara ini supaya ladang-ladang getah yang dipunyai oleh orang-orang asing yang berhampiran dengan kampung-kampung baharu diambil untuk kegunaan yang tersebut. Jika Kerajaan-kerajaan Negeri

sanggup mengambil tanah-tanah rakyat untuk kawasan-kawasan perusahaan, maka saya tidak nampak akan ada apa-apa halangan bagi Kerajaan-kerajaan Negeri untuk mengambil tanah orang asing bagi kegunaan rakyat sendiri. Tetapi tidak semua kampung-kampung baharu yang ada kawasan kosong yang berhampiran dengan kampung-kampung baharu itu yang dapat diambil dan digunakan bagi meluaskan kawasan-kawasan kampung-kampung baharu mereka. Kepada penduduk di kampung-kampung baharu yang berkeadaan seperti ini Kerajaan patutlah memberikan keutamaan bagi mereka itu menyertai rancangan tanah yang dikelolakan oleh FELDA atau badan-badan berkanun. Dengan cara inilah masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk kampung-kampung baharu baharulah mungkin akan dapat diatasi.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya menamatkan perbahasan Titah Ucapan Baginda, saya suka mengambil kesempatan ini untuk mengeluarkan perasaan dukacita saya di atas perletakan jawatan Yang Berhormat Tun Tan Siew Sin sebagai Menteri Kewangan negara kita kerana keuzuran beliau. Oleh sebab perletakan jawatan itu, negara kita telah kehilangan seorang Menteri Kewangan yang bijak dan berkebolehan serta jujur. Di samping itu, kita juga kehilangan seorang pemimpin kebangsaan. Tidak boleh dinafikan bahawa salah satu sebab yang menjaminkan keteguhan matawang kita semenjak merdeka ialah disebabkan oleh kebijaksanaan Tun Tan Siew Sin. Saya berharap kejayaan beliau itu akan dicatit dalam sejarah negara kita. Saya suka juga di sini mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada beliau yang mana baharu-baharu ini beliau telah dilantik oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebagai Penasihat Ekonomi Negara kita. Dengan perlantikan ini telah menunjukkan kepada kita bahawa betapa pentingnya perkhidmatan beliau itu dikehendaki oleh negara kita. Dan saya berdoa kepada Tuhan supaya kesihatan beliau itu akan pulih semula dengan secepat mungkin dan usia beliau itu dilanjutkan.

3.50 ptg.

Tuan Oh Siew Aun: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul yang dikemukakan atas Titah Ucapan Duli Yang

Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Ahli Yang Berhormat rengkaskan ucapan kerana kesuntukan masa.

Tuan Oh Siew Aun: Saya sudah menunggu lama, sudah tiga hari. Diharap Tuan Yang di-Pertua memberi sedikit masa kepada saya untuk membahaskan lima enam perkara sahaja.

Sejauh ini kita telah mengikuti beberapa bahasan dari Ahli-ahli Yang Berhormat di atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia dan saya mengambil peluang keemasan ini untuk bercakap sedikit perkara dalam Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Perhubungan Diplomatik antara Malaysia dengan Republik Rakyat China

Saya teringat dalam Ucapan Tahun Baru iaitu pada 1hb Januari, 1974 oleh Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri, iaitu beliau menyebut Malaysia hendak berbaik-baik dengan semua negara di dunia ini dengan semangat yang harmoni dan kita tetap berada dalam aman-damai.

Beliau juga menyebut iaitu sesudah ada perhubungan dengan negara China, ini boleh menolong kita selangkah ke hadapan dalam pengecualian Asia Tenggara. Biarlah negara-negara Asia Tenggara ini dalam aman-damai dan merdeka serta berkecuali. Negara Malaysia adalah menjalankan diplomatik yang aktif, bercita-cita hendak mengadakan perhubungan yang baik dengan semua negara di dunia bagi mengujudkan persaudaraan dengan tidak mengira apakah cara politik negara itu.

Di atas dasar inilah saya percaya perhubungan di antara negara Malaysia dengan negara China sudah pasti berjaya. Negara Malaysia dan negara China bersama-sama bercita-cita serta bersetuju hendak mengujudkan perhubungan. Kedua-dua mereka dengan sangat cermat dan hati-hati dalam perbicaraan-perbicaraan mereka yang penuh persahabatan ini. Sehingga masa ini Malaysia dan China dengan terbuka telah mengadakan perniagaan. Sebagai satu bukti nyata, seorang Menteri dalam Kabinet telah menyebut yang kita telah ada menjalankan perniagaan, tetapi tiada hubungan diplomatik.

Inilah sahaja yang kita tidak dapat mengatakan iaitu perniagaan tidak dapat berjalan dengan lancar. Oleh sebab yang demikianlah maka kita mesti mengujudkan hubungan diplomatik di antara kedua negara.

Saya masih ingat, iaitu dalam ucapan penungguhan saya pada 4hb September, 1972 dalam Dewan yang mulia ini, saya mengulang permintaan saya kepada Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri, memilih suatu masa yang sesuai untuk lawatan ke Peking guna membina persahabatan di antara kedua negara. Sebenarnya kedua negara ini telah boleh mengasaskan di atas lima dasar, aman-damai, hidup bersama, menjadi sahabat yang baik. Dengan demikian kita mempunyai keyakinan iaitu perhubungan di antara negara Malaysia dengan negara China hampir masanya akan berjaya. Lawatan Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri ke Peking adalah menjadi satu simbol yang menunjukkan diplomatik negara Malaysia ini telah melangkah dalam satu lembaran yang baharu. Juga menjadi bukti bagi negara-negara Asia Tenggara iaitu negara Malaysia adalah mendahului dalam hal ini.

Jambatan Pulau Pinang

Dalam Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong ada tersebut berkenaan dengan jambatan yang akan dibina bagi menyambungkan Pulau Pinang dengan Tanah Besar Semenanjung, iaitu diagakkan siap dalam tahun 1980. Ini juga adalah bersamaan dengan Lebuh Raya Timur Barat. Ini adalah menjadikan masyarakat Pulau Pinang dalam segi ekonomi mendatangkan sangat keuntungan. Dan juga adalah menjadi satu hadiah yang besar kepada Pulau Pinang serta juga suatu berita yang sangat menggembirakan.

Kerajaan juga faham yang Pulau Pinang dan Tanah Besar haruslah ada suatu hubungan untuk menjadikan Pulau Pinang mendapat keuntungan dan perkembangan yang besar dalam ekonomi. Kita dapat menduga peri mustahaknya jambatan ini bagi rakyat Pulau Pinang dan seluruh Malaysia, tetapi Parti Pembangkang dalam Pulau Pinang mensifatkan masih dalam penyemakan semula, kerana projek itu sangat besar dan perbelanjaannya pun paling banyak.

Pada masa Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengadakan sidang Dewan Negerinya pada bulan April, 1974 yang baharu-baharu ini, dalam perbahasan Ucapan Tuan Yang Terutama Gabenor, Ahli Parti Pembangkang Pulau Pinang telah menyoal Kerajaan Negeri Pulau Pinang iaitu di manakah jambatan Pulau Pinang? Bilakah Kerajaan dapat menyiapkan? Sekarang ini perkara sebenar terletak di hadapan Ahli-ahli Yang Berhormat, sebagai bukti yang Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah bekerja bersungguhsungguh, selangkah demi selangkah bagi menunaikan janjinya kepada rakyat. Sekarang ini Parti Pembangkang yang nakal dan banyak muslihat telah tidak berjaya dalam percakapannya. Lima tahun mereka berteriak dalam Dewan Negeri. Mereka selalu berteriak; apakah hasilnya daripada teriakan mereka itu? Sebenarnya mereka telah mengetuk loceng mati bagi diri mereka sendiri. Saya harap mereka tidak mabuk dan bercakap kepada rakyat perkara-perkara yang sebenar. Perumpamaan ada berkata: Hak adalah mulia daripada hujjah.

Keutamaan Buruh

Dalam Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong ada tersebut iaitu hendak meninggikan taraf hidup kaum buruh, serta hendak mengembangkan sistem insuran kepada nelayan, petani dan pekerja-pekerja dalam desa. Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri dalam ucapan pembukaan Bangunan M.T.U.C. dan Hari Jubli Perak M.T.U.C. di Petaling Jaya telah mengumumkan iaitu Kerajaan menyokong cadangan menubuhkan "Bank Pekerja". Tiga orang wakil dari M.T.U.C., tiga orang wakil dari Kerajaan. Mereka ini akan mengusahakan butir-butir penubuhan bank ini. Ini bolehlah dikatakan suatu hadiah yang besar pada hari Perayaan Pekerja-pekerja pada tahun ini. Kerajaan telah memberi perhatian yang sangat berat kepada pekerja-pekerja. Dalam beberapa tahun akan datang ini, ekonomi negara kita akan maju, khususnya tahun lalu iaitu kita telah sampai pada had kemakmuran yang tinggi. Tetapi pekerja-pekerja tidak mendapat apa yang seharusnya mereka patut dapat. Kita telah menunjukkan yang negara kita aman-damai dan kita mempunyai pekerja yang murah untuk menarik pemodal-pemodal datang ke mari melaburkan modal mereka. Sehingga pada masa ini kita tidak mendapat bayaran yang

minima untuk pekerja-pekerja kita. Dengan demikian menjadikan pekerja-pekerja kita rugi. Pada masa ini Kerajaan telah menyokong penubuhan Bank Pekerja. Inilah suatu bukti yang Kerajaan memandang berat di atas kebaikan nasib pekerja-pekerja. Kita harap pada masa hadapan Kerajaan akan mengambil langkah yang praktik untuk menjamin hak pekerja-pekerja.

Pelajaran

Tajuk yang akhir saya hendak bercakap ialah berkenaan dengan masalaah pelajaran. Pada hari ini masyarakat China memandang dengan cermat berkenaan dengan masa hadapan bagi Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) dan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil).

Persatuan-persatuan masyarakat orang China daripada keputusan-keputusan minit mesyuarat mereka, ada terdapat suatu ajinda iaitu mereka memohon kepada Kerajaan supaya tidak akan mengubah taraf sekolah-sekolah tersebut selama-lamanya. Dalam perbincangan-perbincangan untuk masalaah pelajaran, Yang Berhormat Menteri Pelajaran, Tuan Haji Mohamed bin Yaacob dengan terang telah memberi tahu Dewan Rakyat, iaitu Kerajaan tidaklah bercita-cita hendak menutup sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) dan (Tamil). Beliau juga menyebut iaitu Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri semasa menjadi Menteri Pelajaran dalam tahun 1965 menyatakan iaitu Kerajaan tidak bercita-cita hendak menutup Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) dan (Tamil).

Untuk permakluman ini, masyarakat China sangatlah bergembira. Saya harap, prinsip-prinsip Kerajaan adalah sentiasa menurut lunas-lunas Perlembagaan Malaysia. Dalam Perlembagaan Artikel 152 (a) Bahasa Melayu adalah Bahasa Kebangsaan. Artikel 152 (b) tidak siapa pun boleh menahan, menegah kita menggunakan, belajar dan mengajar bahasa-bahasa kaum yang lain.

Saya harap Kerajaan hendaklah menjamin yang sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) dan (Tamil) supaya tidak mengubah taraf dan Kerajaan hendaklah membantu dan menyokong mereka berkembang. Dengan yang demikian, menolong bagi menghapuskan keraguan rakyat.

4.02 ptg.

Datuk Chong Foo Khin: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul yang dibawa oleh Yang Berhormat Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya dan ingin mengambil bahagian dalam perbahasan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Sir, I would like to draw the attention of the House to the serious nutritional problem confronting Malaysians in the lower income group as a result of inflation. The prices of vegetables, meat, fish and even ikan bilis have gone up so much that they cannot afford to buy them. Sickness caused by malnutrition is well-known. We are in the active process of national development and it is important that we must have healthy and educated people to carry out our development programmes.

One of the best ways of meeting the nutritional requirements of our people and also to fight inflation is to increase our own production of meat and food. All State Governments should co-operate by allocating more land for the cultivation of vegetables and the rearing of livestock. Any Malaysian family which is interested in food cultivation and livestock rearing should be allocated State land to pursue their livelihood. If this proposed scheme is implemented, the Government would have achieved two important national objectives; that is, firstly, it would have generated greater employment opportunities, and, secondly, the increase in the local production of nutritious food would have saved the Treasury hundreds of millions of dollars in the import of such food. The rural people could also have their own supply of meat and vegetable without having to buy them. I am glad to mention here that the Negri Sembilan State Government has already started opening up more agricultural land for vegetable farming and the rearing of livestock in the State. It is hoped that other States will also start similar schemes for the same purpose.

Another aspect of helping the urban and rural population in their nutritional needs is to supply fresh milk to all primary school children in those areas. Each and every

primary student should be given a glass of full cream milk daily to supplement their diet. I think this would help reduce the high rate of dropouts amongst them. A nutritional programme of this nature covering all primary schools in the urban and rural areas in the country should be started so that the less privileged children are given the opportunity to grow up into healthy and normal citizens.

4.05 ptg.

Awang Daud bin Matusin: Tuan Yang di-Pertua, saya sukacita dapat peluang bercakap dengan rengkas dalam perbahasan ini bagi menyatakan rasa menjunjung tinggi dan terima kasih atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dalam istiadat perasmian pembukaan Parlimen di Dewan Rakyat pada 15hb April yang lalu, dan saya menyokong penuh Usul yang telah disampaikan oleh Yang Berhormat Senator Datuk N.k Hassan bin Haji Nik Yahya atas merafakkan terima kasih di atas Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda.

Tuan Yang di-Pertua, untuk menjimatkan masa yang sangat berharga dalam Dewan yang mulia ini, maka saya hanya akan bercakap dengan serengkas-rengkasnya mengenai perkara-perkara penting yang saya agak ada hubungannya dengan negeri saya, Sarawak.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun saya sedar sudah terlalu banyak Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini, dari Dewan Rakyat dan Dewan-dewan Negeri mengeluarkan buah fikiran yang berharga dan membina dalam mencari jalan bagaimana boleh mengatasi ataupun sekurang-kurangnya mengurangkan daripada hempitan bahaya inflasi yang bermaharajalela di masa ini. Saya bersetuju dengan fikiran-fikiran dan cadangan-cadangan beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini yang mengatakan satu-satunya jalan menghindarkan tekanan-tekanan inflasi ini ialah dengan menambah atau memperbanyakkan pengeluaran bahan-bahan makanan dalam negeri seperti beras, daging, sayur-sayuran dan sebagainya.

Dalam membanyakkan bahan-bahan yang saya sebutkan di atas tadi terutama sekali beras, di sini saya teringat kembali pada

suatu masa yang lepas bekas Perdana Menteri kita, Yang Teramat Mulia Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj dalam suatu lawatannya ke Sarawak lebih kurang dalam tahun 1965 atau 1966 pada masa beliau menghadiri satu convention Parti-parti Perikatan di sana, maka dalam satu majlis pertemuan dengan wakil-wakil parti, saya sendiri hadir, bahawa setelah beliau melihat sendiri bagaimana luasnya tanah dan hutan yang berjuta-juta ekar masih belum terbuka dan kosong di Sarawak, maka timbullah cita-cita beliau dan akan mengusahakan supaya mengadakan tanaman padi secara besar-besaran di Sarawak dengan tujuan hendak menjadikan Sarawak sebagai perumpamaan mangkuk nasi Malaysia. Akan tetapi malangnya, cita-cita beliau dan cadangan-cadangan beliau itu tinggal terbengkalai begitu sahaja dan tidak terlaksana. Oleh itu, saya mengharap dan merayu supaya Kerajaan Pusat tegasnya Perdana Menteri kita, Yang Amat Berhormat Tun Haji Abdul Razak yang dikasihi oleh rakyat dan dengan sifatnya sentiasa mengkasih rakyat bekerjasama dengan pemimpin-pemimpin Kerajaan-Campuran Sarawak di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Datuk Haji Abdul Rahman bin Ya'kub seorang pemimpin yang sadar dan bertanggungjawab akan dapat melaksanakan cita-cita dan cadangan Yang Teramat Mulia Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj mencadangkan supaya Sarawak dijadikan mangkuk nasi Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong penuh syor yang dibawa oleh rakan saya Yang Berhormat Senator Amaluddin Darus supaya menukarkan nama Ibukota Negara, Kuala Lumpur kepada nama Abdul Rahman Putra. Pada pendapat saya cadangan ini adalah kena pada tempatnya dan sepadan dengan jasa Yang Teramat Mulia Tunku yang begitu besar kepada negara kita Malaysia. Saya juga berharap akan diadakan satu-satu tanda atau gelaran yang istimewa untuk mengenangkan jasa-jasa besar pemimpin-pemimpin kita, umpamanya, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita, Yang Amat Berhormat Allahyarham Tun Dr Ismail dan Tun Tan Siew Sin dan pembesar-pembesar yang berjasa. Saya juga berharap di satu masa kelak nama Ibukota Sarawak, Kuching iaitu satu nama yang kurang elok kalau dibandingkan dengan

nama yang lain ditukar dengan nama seorang pemimpin yang berjasa besar kepada Sarawak, tetapi di sini tidaklah saya menyebutkan namanya pada masa ini, terpuhlah kepada masa dan keadaan yang menentukannya siapakah pemimpin yang sebenar-benarnya berjasa besar yang membawa kemajuan dan keamanan kepada Sarawak.

4.13 ptg.

Tuan Haji Hassan bin Haji Yaakub:

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun turut menyokong usul yang dikemukakan oleh Senator Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya, untuk mengucapkan terima kasih ataupun menjunjung kasih kepada Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong atas Titah Ucapan Baginda pada masa membuka Penggal Keempat, Parlimen Yang Ketiga.

Tuan Yang di-Pertua, saya ringkaskan sahaja ucapan saya sebagaimana yang dikehendaki. Banyak ucapan yang telah didengar daripada mula bahasan Ucapan Titah Di-Raja. Kesimpulannya apa yang saya dapati ialah hendak membela bumiputra dalam lapangan ekonomi, khususnya dalam lapangan perusahaan dan perindustrian seperti yang dijalankan dan diarahkan oleh Kerajaan pada masa ini. Apa yang mendukacitakan saya iaitu apabila pemborong bumiputra menjalankan kerja-kerja setelah memperolehi tender, malang sekali barang-barang telah melambung naik dan hendak mendapatkan keperluan itu sangat sukar sekali. Saya telah memberitahu di sini semua kontraktor bumiputra yang ada pada hari ini telah mengalami kerugian. Buktinya, kebanyakan bumiputra yang menjalankan perusahaan pembinaan atau sebagai kontraktor adalah meminjam wang daripada MARA. Di sanalah boleh dikaji oleh pihak yang berkenaan kedudukan usaha bumiputra dalam menjalankan perusahaan ini.

Saya harap sebagaimana yang telah saya kemukakan pada mesyuarat yang telah lalu elok diadakan satu badan ataupun satu unit yang menentukan kedudukan kontraktor bumiputra ataupun pemborong Melayu yang ada pada hari ini supaya segala keperluan pembinaan-pembinaan dapat diperolehi dan segala bantuan-bantuan yang dikehendaki

dapat diambil daripada satu tempat yang ditentukan. Kalau banyak agen-agen dan berasingan, saya percaya konterektor ataupun pemborong bumiputra itu tidak akan dapat menjalankan usahanya, sebagaimana yang dikehendaki oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, iaitu dalam masa 20 tahun bumiputra akan mencapai 30% lapangan ekonomi negara ini. Matlamat itu mungkin tidak akan tercapai, sebab saya katakan begitu ialah bumiputra mencari barang-barang dan bahan-bahan yang hendak digunakan menghadapi kesulitan yang serupa juga sebagaimana yang dijalankan hari ini akibat anti-sorok, tetapi bangunan-bangunan yang didirikan oleh bangsa asing semakin mencakar langit, di manakah mereka mendapat bahan-bahan pembinaan itu. Mengikut keterangan konterektor kecil bumiputra yang melaksanakan kerja-kerja D.I.D. ataupun J.K.R. atau di tempat-tempat lain, ialah semua barang-barang binaan seperti besi, simen, cat dan sebagainya yang hendak digunakan tidak didapati lagi di dalam pasaran. Inilah buktinya yang saya katakan kalaulah tidak ada satu unit ataupun satu badan yang betul-betul yang ditadbirkan oleh Kerajaan sendiri untuk menolong bumiputra, saya rasa cita-cita itu tidak akan dapat dilaksanakan. Saya merayu pada Kerajaan dalam Dewan ini mengadakan satu unit yang betul-betul untuk mengatasi masalah bumiputra sebagaimana ujudnya UDA, dan UDA mesti bertanggungjawab apabila konterektor bumiputra hendak menjalankan projek, pembinaan, dan UDA mesti bertanggungjawab bagi mengadakan barang-barang itu dan tidak payah lagi bumiputra mencari bahan ini ke sana sini. Ini satu cara yang saya rasa boleh menolong konterektor bumiputra sebagaimana yang dilaungkan pada hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memberikan sedikit pandangan mengenai lawatan Menteri-menteri ke kawasan-kawasan tertentu di tiap-tiap negeri. Saya harap lawatan itu janganlah diberitahu kepada sesuatu pejabat ataupun pada sesuatu kawasan berkenaan, supaya dapat disaksikan oleh Menteri-menteri sendiri kakitangan-kakitangan yang bekerja yang disungutkan oleh orang ramai dan Ahli-ahli Dewan ini sejak beberapa hari ini yang kita dengar dalam Dewan ini. Kalau diberitahu lebih dulu, umpamanya 25hb. Mei, Menteri Kesihatan akan melawat sebuah hospital, saya rasa 10 hari sebelumnya semua kakitangan dalam

hospital itu akan bekerja dengan sepenuh masa dan dikerah dengan sepenuh-penuhnya. Selepas daripada lawatan itu, saya rasa tempat itu tidak lagi semolek sewaktu Menteri melawat. Saya bukanlah bertujuan hendak membuat tuduhan palsu, kerana memang ada buktinya. Syaratnya seperti saya katakan tadi, pergilah melawat tetapi jangan diberitahu lebih dulu. Kita akan dapati di hospital-hospital itu banyak sarang-sarang nyamuk, najis-najis ada di longkang keliling hospital-hospital itu ataupun di tempat-tempat lain. Jadi sekiranya melawat dengan secara rasmi kalau kecil-kecil pun eloklah Pak Menteri pergi melawat, saya rasa segala yang dilalui oleh Pak Menteri itu semuanya baik belaka, kalau jalan tidak lagi lekuk-lekik ataupun pecah oleh kerana dilalui oleh Pak Menteri itu kalau jalanraya cantik sahaja, kalau rumah-rumah indah sahaja, kalau rumah-rumahnya tidak berkapur ataupun tidak bercat, dicat semuanya dan kita sedia maklum kerana ucapan ringkas tidak dapat memberi detail. Ini satu daripadanya supaya dari situlah dapat ekonomi kita berjalan dengan stabil dan kedudukan sihat kepada negara dan rakyat.

Yang ketiga, saya suka memberi pandangan sedikit mengenai Pejabat Pelajaran. Saya rasa elok ditukar Pegawai-pegawai Pentadbir Pejabat-pejabat Pelajaran Negeri kepada pegawai-pegawai yang ada mempunyai kelayakan. Contohnya, ada yang setengahnya, saya bukan memperkecilkan, taraf-taraf ataupun kebolehan-kebolehan yang ada pada setengah-setengah pegawai yang duduk di Pejabat-pejabat Pelajaran itu, tetapi ini sudah menjadi satu kesangsian di antara manusia, ada mempunyai taraf dan tidak mempunyai taraf, terdapat sekolah-sekolah ada yang mempunyai kelulusan-kelulusan Universiti tetapi pegawai-pegawai yang melawat itu adalah kelulusan yang rendah, seperti S.P.M. dan tidak ada kelulusan yang tinggi. Apabila mereka melawat ke sekolah-sekolah itu, ada yang saya perhatikan, bina tak bina kepada pegawai-pegawai yang melawat, kerana tarafnya lebih tinggi daripada orang yang datang melawat.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang saya buktikan ini mengikut pengalaman saya lebih kurang dekat 15 tahun menjadi L.P.S. bagi sekolah-sekolah yang ada di Masjid Tanah sebanyak 5 sekolah dan 2 sekolah menengah. Ini yang sangat saya ragui. Memandang kepada taraf ini juga akan

merosot mata pelajaran seseorang itu selain daripada hendak memberi pengetahuan yang elok, mendapat kelulusan yang baik dan menjadi orang yang pandai pada hari ini sebagaimana yang dikehendaki oleh negara. Saya harap Menteri Pelajaran dapat mengambil perhatian.

Yang keempat, saya hairan permit-permit mengimpot motokar daripada luar negeri iaitu daripada Singapura kebanyakan permit-permitnya adalah terhad. Apa yang saya rungsingkan atau pun pertanyaan-pertanyaan daripada saudara-saudara saya sebelum saya datang ke Dewan yang mulia ini, manakah datangnya permit ini? Dari mana datangnya motokar ini, kerana telah banyak Mercedes Benz dirampas. Ini juga satu daripada subversif yang akan mengeciwakan negara kita dalam lapangan ekonomi. Saya harap perkara ini tidak akan berlaku pada masa yang akan datang. Cari jalan mengambil tindakan yang tegas walaupun pahit, barangkali menjadi ubat pada masa yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhir, bumiputra memang tidak ada wang, dengan sebab itu saya laung-laungkan pada hari ini minta pertolongan, minta naikkan nasib bumiputra termasuk saya seorang. Wang tidak ada, tentulah meminjam kepada MARA. Sedikit masa lagi akan ada kempen mengatakan kamu boleh meminjam kepada bank. Kepada bank ini sudah jelak rasa saya Dewan ini mendengarnya, sebab ada bermacam-macam masalah, tetapi kepada mereka yang ada kebolehan sedikit-sebanyak hendak meminjam wang kepada bank atau pun kepada MARA, banyak persoalannya. Yang menghairankan, faedahnya terlampau tinggi pada hari ini, barangkali mengikut harga barang: minyak naik, beras naik, semua naik. Mengikut iklan sebagaimana papan tanda, harga ditunjukkan kalau \$4, belilah \$4 tidak boleh tawar lagi. Bank pun begitu juga, mengikut kadar bank hari ini naik 11 peratus, Malayan Banking 12 peratus. Ini ada bukti. Yang lebih menakutkan hari ini Bank Bumiputra, 13.2 peratus, dan bank inilah tempat pemborong-borong bumiputra hendak meminjam. Jadi macam manakah agaknya dengan keadaan begini, kalau membubuh tender itu lebih tinggi tidak dapat, rendah—rugi. Katakanlah nanti: Awak Melayu ini tidak tahu berniaga, tidak tahu membuat ini. Dalam keadaan begitu, sudah rugi, bila rugi tekan lagi. Jadi

sampai bila agaknya dapat menolong betul-betul bumiputra ini menjayakan nasibnya. Saya fikir hendak bersaing dengan bangsa-bangsa lain tidak ada, sebab hari ini saya berani cakap tidak ada orang bercakap hal ekonomi orang Cina ataupun orang India, melainkan bumiputra. Apakah satu tindakan Kerajaan yang dikasihi hari ini untuk menolong betul-betul bumiputra. Inilah yang dapat saya sampaikan akhirnya, Tuan Yang di-Pertua.

Saya suka hendak bercakap sedikit berhubung dengan Menteri Kebajikan Am. Saya suka hendak bercakap mengenai pemulihan-pemulihan akhlak. Walaupun telah dijalankan dan ditambah tempat-tempatnya mengikut sebagaimana yang tersiar dalam surat khabar, tetapi dengan keadaan menambah sahaja rasa saya tidak cukup untuk kadar memulih akhlak-akhlak wanita yang sudah rosak. Akhlak-akhlak orang lelaki tidak ada yang rosak, semuanya baik sahaja. Kasihan saya menengok Menteri Kebajikan Am ini hendak menamatkan hal ini, saya rasa tidak dapat ditamatkan, mesti ada, tiap-tiap lesung mesti ada antan, kata perbidalan Melayu. Saya rasa yang lebih baiknya tiap-tiap wanita yang telah tertangkap dan dipulihkan pemikirannya dikeluarkan satu siaran, siapa yang hendak mencari pasangan khasnya orang bujang, sila datang lihat, tetapi dengan satu ikatan. Ikatan itu terpulanglah. Begitu juga kalau sekiranya ada orang yang hendak menambah pasangan satu atau dua. Saya rasa dalam Dewan ini pun ada banyak orang yang boleh menambah, isteri dan ini menolong Kementerian Kebajikan Am ini. Saya tidak menggalakkan polygamy, tetapi ini saya rasa boleh mengatasi masalah ini daripada mengambil dia bekerja sebagaimana yang diharapkan oleh Menteri Kebajikan Am.

Selain daripada itu, kalau ada orang-orang yang betul-betul kasihan kepada nasib wanita ini daripada menjatuhkan meruahnya ke lembah kehinaan, kita buat satu undang-undang. Dengan ini akan dapat menghapuskan sedikit-sebanyak keadaan yang kurang diingini ini sebagaimana yang kita tahu.

Tuan Yang di-Pertua, inilah sahaja yang dapat saya sampaikan dan saya ucapkan berbilang-banyak terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini ditempohkan sekarang selama 10 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 4.32 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 4.45 petang.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusi-kan Mesyuarat*)
4.45 ptg.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan di sini untuk mengucapkan terima kasih di atas teguran-teguran serta cadangan-cadangan Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini mengenai Kementerian saya. Di sini saya akan menjawab teguran-teguran dan cadangan-cadangan yang mana saya fikirkan perlu menjawabnya waktu ini dan yang lain akan diambil perhatian dan tindakan akan diambil mana yang perlu.

Mula-mula suka saya menyentuh tentang perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaacob yang meminta supaya jalanraya di antara Kuala Lumpur/Segambut, Jinjang/Kepong diperbesarkan lagi. Sebenarnya pihak Kerajaan adalah menyedari tentang kesesakan lalu lintas yang terdapat di Bandaraya pada masa ini. Sebelum keadaan ini menjadi buruk pihak Kerajaan telahpun mengamoi tindakan yang sewajarnya untuk menentukan supaya sistem lalu lintas di Bandaraya berjalan dengan sempurna. Sebagai langkah pertama pihak Kerajaan telahpun melantik sebuah pakar perunding untuk menjalankan kajian mengenai lalu lintas di sekitar Bandaraya serta cara-cara memperbaikinya. Laporan Kajian Metropolitan ini telahpun diserahkan kepada Kerajaan dan sedang dikaji dengan telitinya sebelum dilaksanakan. Saya percaya jalan-jalan yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu adalah juga termasuk di dalam kajian yang saya sebutkan tadi.

Yang Berhormat Datuk Nik Hassan pula telah bertanyakan, bilakah Lebuhraya Timur/Barat dapat disiapkan kerana rakyat di Pantai Timur Semenanjung Malaysia tertanti-nanti dengan lebuhraya yang menjadi perhubungan di antara Pantai Timur dan Barat. Untuk makluman beliau, kerja-kerja

pembinaan lebuhraya yang dijalankan oleh J.K.R. ini sedang dilaksanakan dengan lancaranya dari kedua-dua belah pihak. Pada masa ini kerja tanah (road formation) sejauh 24 batu telahpun siap, sementara itu pembinaan pilot track telahpun berjalan dengan baik untuk membolehkan jalan yang sebenar dibina dengan segera. Saya yakin bahawa J.K.R. mempunyai keupayaan baik dalam keahlian serta alat jentera bagi membina jalan yang besar khususnya kepada negara ini dan cadangan Ahli Yang Berhormat itu untuk memberikan kerja-kerja pembinaan ini kepada kontraktor-kontraktor yang berkelayakan tidaklah diterima kerana akan menyebabkan kelambatan lagi. Insha' Allah, lebuhraya ini akan siap dibina pada akhir tahun 1977. Sementara ini tawaran pembinaan 3 buah jambatan di bahagian barat lebuhraya ini telahpun diberikan kepada kontraktor yang berjaya. Tawaran bagi 2 buah jambatan di bahagian timur pula sedang dipanggil.

Yang Berhormat Senator Tuan Haji Dzulkifli pula telah membangkitkan perkara jalanraya di Sabah yang masih banyak lagi belum dibubuh tar. Kerajaan Pusat adalah menyedari tentang pentingnya jalanraya di Sabah untuk memudahkan soal-soal perhubungan di sana. Pembinaan jalanraya serta kerja-kerja membubuh tar jalan-jalan yang ada adalah sedang dijalankan secara berperingkat-peringkat. Pada tahun ini Kerajaan Pusat telah menguntukkan sejumlah kira-kira \$25 juta untuk pembinaan jalanraya besar termasuk Jalanraya Timur/Barat. Kajian kemungkinan pembinaan 3 lebuhraya iaitu jalanraya di Pantai Barat, jalanraya Pantai Timur dan jalanraya merintis Banjaran Gunung Crocker ataupun sebahagian daripada jalanraya Timur/Barat telahpun siap. Pada masa ini Kementerian saya sedang menunggu laporan penyeliaan daripada Bank Dunia mengenai projek ini. Sebaik sahaja segala-galanya selesai kerja-kerja untuk mereka bentuk jalan ini akan dimulakan pada akhir Rancangan Malaysia Kedua atau awal Rancangan Malaysia Ketiga. Saya percaya dengan siapnya kelak jalan ini dan jalan-jalan lain yang sedang dan akan bina mutu perhubungan di Sabah melalui jalanraya akan bertambah baik lagi.

Yang Berhormat Senator Ooi Eng Hong telah membangkitkan kesesakan yang berlaku di Pejabat Pendaftaran Kereta-kereta Motor di Alor Setar. Saya suka

menyatakan bahawa sebuah bangunan baru untuk mengganti bangunan yang ada sekarang, sebuah tapak yang baru telah diadakan. Tanah bagi tapak bangunan ini telah diratakan dan lukisan akitek bangunan sedang disediakan. Tawaran akan dipelawa pada akhir bulan Jun atau awal Julai yang akan datang.

Yang Berhormat Senator Nik Hassan bin Haji Nik Yahya merayu kepada Kerajaan supaya bekalan letrik dan air juga jalanraya diadakan dengan lebih banyak di Pantai Timur, terutama di Kelantan dan Trengganu. Mengenai dengan rayuan Yang Berhormat Senator Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya mengenai kemudahan bekalan letrik dan air di Pantai Timur terutama di Kelantan dan Trengganu ini, Kerajaan sememangnya sedar akan keadaan bekalan letrik dan air di kawasan-kawasan di Pantai Timur. Oleh itu, di dalam meluluskan projek-projek bekalan letrik dan air Kerajaan sentiasa mengambil perhatian memberi peruntukan yang lebih lagi rancangan bekalan letrik dan air di kawasan-kawasan Pantai Timur, terutamanya Kelantan dan Trengganu. Pada tahun 1974 Kementerian ini telah meluluskan 47 projek bekalan letrik luar bandar dan di kawasan Pantai Timur yang berharga \$4 juta. Apabila semua projek-projek ini telah disiapkan nanti akan memberi faedah kepada lebih kurang 4,759 pengguna. Sejumlah 27 projek bekalan air luar bandar yang berharga \$2.7 juta juga telah diluluskan untuk pelaksanaan di negeri-negeri kawasan Pantai Timur. Projek-projek ini apabila dilaksanakan kelak akan memberi faedah kepada lebih kurang 65,000 orang penduduk. Daripada angka-angka di atas jelas menunjukkan bahawa sememangnya Kerajaan memandang berat terhadap pembekalan letrik dan air di kawasan-kawasan luar bandar di negeri-negeri Pantai Timur, terutamanya Kelantan dan Trengganu.

Tuan Yang di-Pertua, di sini saya ingin memberi sedikit jawapan bagi pihak Yang Berhormat Menteri Kesihatan.

Saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat beberapa syor-syor ataupun pandangan-pandangan dan teguran-teguran serta memberi perhatian yang berat terhadap masalah perubatan dan kesihatan demi untuk memperbaiki lagi perkhidmatan perubatan dan kesihatan negara kita.

Semasa perbahasan Titah Ucapan Di-raja berlangsung, ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan persoalan-persoalan mengenai penyakit demam denggi. Bagi menjawab pertanyaan-pertanyaan itu saya suka menerangkan di sini bahawa adalah benar iaitu sejak tahun 1973 banyak terdapat kes-kes demam denggi berlaku di Semenanjung Malaysia dari sebelumnya. Kejadian ini benar-benar menggemparkan, terutama apabila terdapat bilangan aedes begitu banyak di pekan-pekan dan kampung baru. Tetapi tindakan tegas telah diambil bukan sahaja untuk mengawas dari merebak, tetapi langkah jangka panjang telah dimulakan untuk mengawal penyakit ini dengan secepat mungkin di seluruh negara. Seperti yang dicadangkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat pengumuman diperhebatkan dengan seluas-luasnya. Kementerian Kesihatan telah memberikan perhatian berat dan mendapat kerjasama Kementerian Penebaran dan akhbar.

Selain daripada melapurkan aktiviti kawalan harian, akhbar, radio, talivisyen dan perkhidmatan kenderaan bergerak, Jabatan Penerangan sedaya-upaya memperluaskan kempen pelajaran bagi mengurangkan punca nyamuk aedes. Cogan kata dan ceramah dalam berbagai-bagai bahasa melalui radio dan talivisyen dan buku-buku panduan telahpun dibahagikan kepada tempat yang mempunyai masalah ini. Dua buah filem pendek ataupun trailer telahpun disediakan oleh Kementerian Penerangan untuk ditayangkan di talivisyen dan panggung-panggung wayang. Kempen dari rumah ke rumah oleh kakitangan Kementerian Kesihatan juga diperhebatkan sebagai satu dari cara pengawalan di tempat-tempat yang terlibat.

Adalah dipersetujui bahawa kebersihan am hendaklah diperbaiki, terutama sekali di kawasan-kawasan Majlis Tempatan. Walau bagaimanapun, kerjasama masyarakat umum dalam menghapuskan punca-punca tempat nyamuk aedes membiak dalam rumah dan kawasan-kawasan rumah mereka juga sangat mustahak. Kementerian saya juga sedang berhubung rapat dengan Kementerian Pelajaran bagi menanam semangat kesedaran civic di kalangan kanak-kanak sekolah dalam membasmi nyamuk aedes. Kebanyakannya ialah nyamuk yang terdapat di rumah

yang hanya akan dapat membasmi dengan kerjasama penuh oleh setiap orang dan tuan-tuan rumah di negara ini.

Berkenaan dengan keperluan untuk makmal, Kementerian ini telah mengadakan satu Jawatankuasa untuk mengkaji hal tersebut dalam tahun 1972. Cadangan-cadangan telah dibuat untuk memperbaiki makmal yang ada dalam negara ini untuk dijadikan makmal kesihatan am dan makmal diagnostic untuk hospital.

Berkenaan dengan undang-undang ini telahpun diadakan dalam Enactment Lembaga Bandaran Bab 137 yang memberi kuasa kepada pihak Kerajaan Tempatan untuk bertindak tegas terhadap sesiapa sahaja yang membiarkan nyamuk membiak yang mungkin mengganggu ataupun memburukkan kesihatan.

Saya bersetuju penuh dengan Ahli-ahli Yang Berhormat iaitu kerjasama orang-orang ramai dikehendaki dan saya ucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kerana pandangan berat dan minat yang telah diberikan terhadap masalah demam denggi, haemorrhage di negara ini.

Yang Berhormat Senator Dasimah Dasir telah menimbulkan satu soal berhubung dengan kenaikan gaji jururawat-jururawat di hospital. Di sini saya suka menyatakan bahawa tangga gaji jururawat-jururawat baru sahaja dikaji dan satu tangga baru telahpun dikuatkuasakan mulai daripada bulan Februari, 1974. Tangga gaji baru ini adalah diperhatikan cukup memuaskan.

Tangga gaji baru bagi jururawat-jururawat adalah seperti berikut:

Jururawat (perawat am kesihatan)—\$350×25-400/425×25-750.

Ketua Jururawat (perawat am kesihatan)—\$760×40-880.

Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan Tingkatan II)—\$880×40-920.

Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan Tingkatan I)—\$960×40-1,000.

Ketua Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan)—\$1,350 sebulan.

Tangga gaji lama untuk perbandingan:

Jururawat (perawat am kesihatan)—\$350×25-600.

Ketua Jururawat (perawat am kesihatan)—\$600×25-750×40-850.

Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan Tingkatan II)—\$840×40-920.

Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan Tingkatan I)—\$960×40-1,000.

Ketua Penyelia Jururawat (perawat am kesihatan)—\$1,350.

Bagi menjawab pertanyaan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaacob sebuah dispensari pesakit luar sudahpun dibina dan memberi perkhidmatan di Jinjang Selatan dengan seorang Pembantu Hospital sebagai pegawai yang bagi menjaganya dan sebuah sekolah latihan perbidanan memberi perkhidmatan perbidanan di Jinjang Utara.

Walau bagaimanapun, sebuah poliklinik baru akan dibina di Jinjang Utara dalam tahun 1974, dan seorang Pegawai Perubatan dan Pegawai Pergigian akan ditempatkan untuk memberi perkhidmatan perubatan dan pergigian untuk seluruh kawasan Jinjang. Di Segambut telahpun ada sebuah Klinik Bidan untuk memberi perkhidmatan perubatan kepada penduduk-penduduk kawasan itu. Kawasan ini boleh juga mendapat kemudahan-kemudahan perubatan daripada Poliklinik di Jalan Ipoh yang tidak begitu jauh daripada tempat ini. Di kawasan Batu Caves telahpun ada sebuah Klinik Bidan untuk memberi perkhidmatan perubatan dan pergigian kepada penduduk-penduduk kawasan Batu Caves. Oleh kerana penduduk Sungei Pencala kecil bilangannya, iaitu hanya lebih kurang 1,900 orang sebuah Klinik Bidan sahaja diadakan pada tahun 1969. Di Kepong, dispensari pesakit luar telah diadakan dan seorang Pembantu Hospital dan pemeriksaan ibu mengandung dan kesihatan kanak-kanak diadakan seminggu sekali. Lagipun jarak di antara Kepong dan Jinjang Utara ialah hanya 1½ batu. Oleh itu, penduduk-penduduk di situ boleh menggunakan kemudahan poliklinik yang akan diadakan didirikan nanti.

Mengenai perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat Tuan Shaari bin Jusoh, saya suka memberitahu kedudukan perkhidmatan perubatan pada masa sekarang. Pada masa ini terdapat 18 orang Pegawai Perubatan yang berkhidmat di Negeri Perlis, seramai 4 orang daripada mereka adalah pakar-pakar dalam bidang-bidang perbidanan dan sakit puan perubatan mata, bedah dan orthopaedic. Kementerian saya

berpendapat jumlah pegawai-pegawai perubatan dan pakar-pakar ini adalah mencukupi berdasarkan kepada rawatan pesakit yang ada pada masa ini. Bagi pesakit-pesakit yang memerlukan rawatan yang lebih lanjut di Hospital Besar seperti di Kuala Lumpur, pesakit-pesakit yang mampu membayar boleh menggunakan tempat kelas satu dan dua ataupun dengan menaiki kapal terbang. Bagi mereka yang tidak mampu Kerajaan menyediakan kemudahan keretapi kelas tiga dengan percuma untuk tujuan tersebut.

Mengenai perkhidmatan ambulan di luar bandar seperti di Padang Besar, suka saya memberitahu bahawa Kementerian Kesihatan sedang mengkaji kemungkinan menyediakan perkhidmatan Ambulan di Pusat-pusat Kesihatan luarbandar. Sekian terima kasih.

5.03 ptg.

Menteri Kebajikan Am (Puan Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang di-Pertua, saya akan mengambil masa sedikit sahaja untuk menerangkan satu dua perkara mengenai Kementerian saya yang telah menimbulkan dalam Dewan ini.

Yang Berhormat Datuk Syed Hassan telah merayu supaya Kementerian saya mengambil tindakan berkenaan dengan mangsa-mangsa ribut besar baru-baru ini yang berlaku di dua buah kampung di Butterworth. Saya suka menjelaskan iaitu tindakan sudah pun diambil. Selain daripada bantuan yang diberi oleh Pejabat Kebajikan Masyarakat negeri, satu peruntukan sebanyak \$20,000. telah juga diluluskan, dan wang ini akan diberikan kepada mangsa-mangsa ribut ini pada 17hb ini.

Berkenaan dengan masalah gadis-gadis yang dipulihkan di Rumah Pemulihan Akhlak, yang telah dibangkitkan oleh Tuan Haji Hassan bin Haji Yaakub, saya rasa tidak ada apa-apa yang perlu saya jawab dan saya tidak fikir Ahli Yang Berhormat itu benar-benar serious dengan cadangannya.

5.04 ptg.

Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menjawab dengan ringkasnya teguran-teguran yang telah dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Yang Berhormat Senator Yeap Kheng Yam telah meminta supaya peruntukan untuk perumahan kepada Kerajaan Negeri Perak ditambahkan lagi, adalah terpulang kepada Kerajaan Negeri untuk menyediakan pelan-pelan membuat permohonan bagi mendapatkan wang pinjaman yang diperlukan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, wang sebanyak \$10.3 juta telah diuntukkan kepada Kerajaan Negeri Perak dan saya harap Kerajaan Negeri dapat menggunakan peruntukan ini dengan sepenuhnya.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Pembangunan Perumahan, wang bukan menjadi masalah yang besar. Seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia sedar kekurangan bahan-bahan binaan dan pekerja-pekerja mahir telah melambatkan kemajuan di dalam lapangan ini. Untuk mengatasi masalah ini Kerajaan-kerajaan Negeri telah di nasihatkan untuk menggunakan bahan-bahan tempatan seperti kayu-kayan dengan lebih luas lagi. Dan sementara itu mengambil kesempatan menggunakan cara langkah siap atau prefabrication technique.

Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaakub, semasa menyentuh perkara yang sama telah menyeru Kerajaan supaya menguntukkan rumah-rumah bagi bekas-bekas perajurit. Sepanjang yang saya ketahui pihak Dewan Bandaraya, dan Kerajaan-kerajaan Negeri telah memberi keutamaan kepada bekas-bekas perajurit. Apabila menguntukkan rumah-rumah yang telah dibina bagi orang-orang awam.

Yang Berhormat Senator Datuk Athi Nahappan telah mencadangkan supaya Kerajaan menyeru pemaju-pemaju untuk membahagi-bahagikan rumah-rumah yang mereka bina bagi kepada orang-orang dari berbagai kaum. Beliau mencadangkan supaya 10% rumah-rumah tersebut dikhaskan kepada rakyat Malaysia yang berasal dari India. Berkenaan dengan ini ingin saya menyatakan bahawa adalah menjadi dasar Kerajaan supaya penduduk-penduduk di dalam Rancangan Perumahan yang telah dilaksanakan oleh Kerajaan terdiri daripada semua kaum dan cadangan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat akan diambil perhatian. Bagaimanapun, adalah sukar untuk mengenakan dasar ini atas pemaju-pemaju. Sungguhpun demikian Kerajaan-kerajaan Negeri telah menasihatkan pemaju-pemaju supaya memenuhi dasar

Kerajaan untuk mengkhaskan sekurang-kurangnya 30% daripada rumah-rumah yang dibina itu untuk bumiputra. Ahli Yang Berhormat juga telah menyentuh perkara Pentadbiran Ibukota Kuala Lumpur, dan tugas Lembaga Penasihat Ibukota. Ingin saya maklumkan iaitu suatu Lembaga Penasihat baru telah dilantik dan pandangan-pandangan Ahli-ahli Yang Berhormat cadangan akan mendapat perhatian Datuk Bandar.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin bin Mohd Yassin telah menyentuh tentang perlunya untuk mengekalkan mutu kebersihan yang tinggi dan juga keadaan sekeliling yang memuaskan, dan juga mengadakan tempat-tempat lalulintas bagi orang-orang berjalan kaki di pusat bandar. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum ini sedang dijalankan. Datuk Bandar telah melancarkan satu kempen mencegah kekotoran dan juga satu rancangan untuk menanam pokok-pokok sedang dilaksanakan. Pembinaan tempat-tempat lalulintas bagi orang-orang berjalan kaki akan ditimbang di dalam konteks perancangan bagi Kuala Lumpur.

Tuan Yang di-Pertua, beberapa Ahli Yang Berhormat di dalam ucapan mereka telah menyentuh perkara mengenai Wilayah Persekutuan. Yang Berhormat Tuan Amaluddin bin Darus menyatakan bahawa oleh sebab Kuala Lumpur ialah nama bagi sebuah daerah di dalam Negeri Selangor, pertimbangan hendaklah diberi untuk menamakan semula Ibukota. Begitu juga Ahli Yang Berhormat Senator Awang Daud bin Matusin ada mengesyorkan. Ingin saya katakan bahawa dengan penubuhan Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur tidak lagi dianggap sebagai satu daerah Negeri Selangor. Kuala Lumpur meliputi seluruh Wilayah Persekutuan yang luasnya 94 batu persegi dan dengan demikian adalah tidak perlu untuk menamakan semula Ibukota. Oleh sebab ianya meliputi seluruh kawasan tersebut seperti Washington dan Canberra. Pada masa sekarang Kerajaan tidak bercadang menukarkan nama Ibukota oleh kerana ianya ialah nama yang asal dan mempunyai perkaitan dengan unsur-unsur sejarah dan kebudayaan. Juga nama Ibukota sekarang adalah terkenal di seluruh dunia dan sebarang pertukaran kepadanya akan hanya menimbulkan kekeliruan.

Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaacob telah menyatakan tentang keperluan untuk mengadakan kemudahan infrastuktur seperti jalan, bekalan air dan api, terutamanya di Bukit Lanjan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, saya telah dimaklumkan iaitu Bukit Lanjan malangnya adalah di luar Wilayah Persekutuan dan dengan demikian perkara ini hendaklah dirojokan kepada Kerajaan Negeri. Ingin saya menyatakan bahawa Dewan Bandaraya adalah sedar akan perlunya untuk memperbaiki dan memajukan kawasan-kawasan yang baru-baru ini dimasuk ke bawah bidang kuatkuasanya. Bagi maksud ini permohonan telahpun dibuat untuk mendapatkan peruntukan bagi perjalanan menguruskan dan pembangunan untuk mengadakan kemudahan-kemudahan infrastuktur dalam perkhidmatan-perkhidmatan asas bagi kawasan-kawasan ini.

Yang Berhormat Senator Dr Lim Kheng Yaik telah membangkitkan perkara perkhidmatan-perkhidmatan kesihatan dalam kawasan-kawasan kuasa tempatan yang tidak memuaskan. Ini telah dijawab oleh rakan sejawat saya, Pemangku Menteri Kesihatan. Beliau juga menyatakan bahawa kecuali Pulau Pinang, Kerajaan-kerajaan Negeri telah tidak menunjukkan kemajuan di dalam perkara pembentukan semula Kerajaan Tempatan. Pembaikan perkhidmatan kesihatan di kawasan-kawasan tempatan sedang dijalankan oleh Kementerian Kesihatan bersama-sama dengan Kerajaan-kerajaan Negeri. Ini adalah berkaitan dengan sistem Kerajaan Tempatan yang lebih berkesan. Di sini saya ingin memuji Kerajaan Negeri Pulau Pinang di atas langkah-langkah yang telah diambil oleh Kerajaan Negeri itu untuk membentuk semula Kerajaan Tempatannya. Sebagai pembelaan kepada lain-lain Kerajaan Negeri harus diterangkan bahawa Pulau Pinang adalah bernasib baik oleh sebab seluruh negeri itu adalah diliputi dan ditadbirkan oleh Kerajaan Tempatan. Di dalam lain-lain negeri kecuali Melaka, adalah kawasan-kawasan yang luas di dalam Negeri-negeri itu yang tidak termasuk di dalam bidang kuasa Kerajaan Tempatan. Oleh sebab ini pembentukan semula Kerajaan Tempatan di dalam Negeri-negeri ini akan menimbulkan masaalah-masaalah yang lebih kompleks dan juga dengan kekurangan

pegawai-pegawai yang mempunyai pengalaman khusus di dalam bidang Kerajaan Tempatan maka pembentukan semula Kerajaan Tempatan tidak dapat dijalankan dengan sepenuhnya dan secepat mungkin. Oleh sebab ini langkah-langkah telah diambil untuk memperkemaskan lagi Bahagian Kerajaan Tempatan di Kementerian saya supaya kita dapat membantu Kerajaan Negeri, bukan sahaja di dalam proses pembentukan semula, tetapi juga di dalam perkara melantik pegawai-pegawai yang dikehendaki untuk berkhidmat di Kuasa-kuasa Tempatan apabila ianya ditubuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, bagi penutup, ingin saya mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuat teguran-teguran yang mana akan mendapat perhatian Kementerian saya.

5.16 ptg.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, kenyataan Yang Berhormat Tuan Shaari bin Jusoh mengenai gaji polis itu sangatlah umum. Bagi makluman Ahli Yang Berhormat itu, gaji polis telahpun diulangkaji oleh Suruhanjaya Gaji Suffian seperti lain-lain Perkhidmatan Awam dalam Lapuran telahpun dilaksanakan. Buat masa ini adalah terlalu awal bagi Kerajaan untuk mengkaji semula perkara gaji polis ini. Walaupun begitu sukacita dimaklumkan di sini bahawa Kerajaan telahpun memberikan keistimewaan dan kemudahan-kemudahan seperti apa yang terdapat oleh tentera kepada Pasukan Polis Hutan yang mana peranan mereka adalah sama.

Reberapa orang Ahli Yang Berhormat telah menyentuh perkara keselamatan dalam negeri. Sebagaimana Titah Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong keselamatan dalam negeri kita adalah terkawal. Kenyataan ini juga adalah dibuat oleh Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri pada 22hb April, 1974, di Dewan Rakyat.

Yang Berhormat Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob telah membangkitkan berkenaan perkampungan Orang-orang Asli di Bukit Lanjan, Selangor. Tidaklah kena tempatnya jika perkampungan Orang-orang Asli di Bukit Lanjan dibandingkan kemajuannya

dengan Pusat Jabatan Hal Ehwal Orang Asli di Gombak yang mengandungi hospital, klinik-klinik, bahagian-bahagian pembangunan, perhubungan, gerakan dan rumah-rumah pegawai dan kakitangan. Kerajaan telahpun memberi projek-projek seperti berikut kepada penduduk Orang Asli di Bukit Lanjan. Sebuah sekolah dan rumah guru dan keadaan bangunannya memuaskan.

Buku-buku dan pakaian diberi percuma.

14 orang belajar di sekolah menengah dan semua perbelanjaan di tanggung oleh Kerajaan.

Tanah rancangan getah 30 ekar selain daripada 300 ekar getah sendiri.

Bekalan Air Paip Jabatan

Jabatan Kerja Raya baharu sahaja memperbaiki jalan di kampung tersebut dan keadaannya adalah baik.

Untuk pengetahuan Yang Berhormat bahawa perkampungan yang dikatakan di Gombak bukanlah perkampungan Orang Asli tetapi adalah berupa sebuah Jabatan Kerajaan. Jadi untuk membandingkan dengan di Bukit Lanjan itu tidaklah sesuai dengan bandingan. Pada masa ini Kerajaan belum dapat lagi memberi kemudahan bekalan letrik kerana kampung ini jauh dari pendawaian letrik yang boleh sampai ke kampung tersebut.

Berkenaan dengan biasiswa untuk anak-anak Orang Asli yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Tok Pangku Pandak Hamid adalah dimaklumkan bahawa Jabatan Hal Ehwal Orang Asli ada memberi wang saku sebanyak \$4 hingga \$10 sebulan kepada murid-murid sekolah rendah dan menengah. Dua orang anak Orang Asli yang belajar di Universiti Pertanian dan Instituti Teknologi MARA mendapat biasiswa Kerajaan Negeri Pahang dan MARA. Mengenai rancangan pembangunan di perkampungan hutan bagi Orang Asli, Jabatan Orang Asli akan memohon peruntukan yang lebih besar bagi tahun 1975 akan datang.

Berkaitan dengan nama Orang Asli yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tok Pangku Pandak Hamid yang mereka tidak begitu suka dipanggil "saudara lama". Sebenarnya ini bukanlah satu nama yang rasmi yang dibuat oleh Jabatan, tetapi biasa

digunakan di radio. Bagaimanapun nama Orang Asli ini ada setengah-setengah tempat tidak begitu sesuai juga pada panggilan dan pada setengah tempat sesuai, tetapi bagi Negeri Sembilan misalnya Orang-orang Asli di sana lebih suka dipanggilkan "Waris Darat" kerana orang-orang di luar itu "Waris di Baruh".

Yang Berhormat Senator Ibrahim mungkin sedar bahawa bagi penubuhan Malaysia dahulu Lapuran Jawatankuasa Antara Kerajaan Tahun 1962 telah memperakui supaya mempersetujui satu kemasukan ke Negeri-negeri Sabah dan Sarawak mestilah dengan persetujuan Negeri-negeri yang berkenaan.

- (ii) Parlimen akan membuat undang-undang untuk mengawal kemasukan orang-orang dari Semenanjung Malaysia ke Sabah dan Sarawak, dan
- (iii) undang-undang yang dibuat tidak boleh dipinda atau dimansuhkan tanpa persetujuan Kerajaan Sabah dan Sarawak.

Berikutan dengan lapuran itu Akta Malaysia, 1963 telah menetapkan bahawa Parlimen boleh membuat kuasa untuk mengenakan sekatan tentang kemasukan dan permastautinan orang-orang di Sabah dan Sarawak Seksyen 60, Akta Malaysia, 1963. Berikutan dengan itu Akta Imigresyen, 1963 telah diluluskan oleh Parlimen yang menghendaki di bawah Seksyen (vi) Akta itu warganegara Malaysia mendapatkan permit atau pas untuk masuk ke Sabah dan Sarawak. Orang-orang yang dikecualikan daripada kehendak-kehendak itu adalah seperti berikut:

- (a) Warganegara daripada Negeri-negeri Pusat tersebut;
- (b) seorang ahli daripada Kerajaan Persekutuan atau Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri atau Majlis Undangan Negeri di Negeri-negeri Borneo;
- (c) seorang Hakim Mahkamah Persekutuan atau Mahkamah Tinggi di negeri-negeri Borneo atau seorang yang dinamakan Pemangku jawatan tersebut atau seorang Ahli Suruhanjaya atau Majlis yang ditubuhkan di bawah Perlembagaan Malaysia atau Perlembagaan sesebuah negeri Borneo; atau

- (d) seseorang ahli daripada Perkhidmatan Awam Persekutuan atau Perkhidmatan Awam sesebuah Negeri Borneo atau Perkhidmatan Awam Bersama sesebuah Negeri Borneo atau dipinjamkan kepada perkhidmatan yang sedemikian.

Oleh kerana warganegara dari Semenanjung Malaysia yang hendak masuk ke Sabah dan Sarawak dikehendaki mendapatkan pas atau permit untuk memasuki ke negeri-negeri itu adalah perlu bagi mereka itu mempunyai paspot atau menunjukkan taraf kewarganegaraan mereka. Kehendak-kehendak itu adalah dibuat di bawah Akta Paspot, 1966.

Seperti yang diterangkan tadi undang-undang ini tidak boleh dipinda tanpa dengan persetujuan negeri-negeri berkenaan dan oleh itu selagi undang-undang itu tidak dibatalkan maka warganegara Malaysia yang hendak masuk ke Sabah dan Sarawak perlu menggunakan paspot. Kerajaan Persekutuan telah membuat perundangan dengan Negeri-negeri Sabah dan Sarawak berkenaan dengan hendak melonggarkan kehendak-kehendak Undang-undang Imigresyen atau membolehkan warganegara di Semenanjung Malaysia masuk ke Sabah dan Sarawak tanpa paspot dan hingga hari ini belum ada apa-apa persetujuan dapat dicapai.

Tuan Yang di-Pertua, demikianlah jawapan dengan ringkas mengenai teguran dan pandangan Ahli-ahli Yang Berhormat mengenai Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri.

5.24 ptg.

Menteri Penerangan (Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, saya suka menjawab dua tiga perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat.

Yang Berhormat Senator Dasimah Dasir telah mengatakan iaitu Talivisyen tidak ataupun kurang memberikan liputan terhadap kegiatan orang ramai. Yang diutamakan oleh Talivisyen Malaysia hanyalah nampak muka-muka Menteri sahaja. Saya suka mengatakan apa yang telah diperkatakan oleh Senator itu tidaklah benar. Talivisyen Malaysia sentiasa memberikan liputan terhadap kegiatan orang ramai. Liputan-liputan di atas kegiatan-kegiatan ini dibuat bukan untuk Berita dan Peristiwa sahaja, tetapi

juga untuk rancangan-rancangan Talivisyen yang lain seperti Pembangunan, Rancangan Malaysia Kedua, Forum, Majallah dan Komentari. Jika ada ternampak muka-muka Menteri di dalam liputan tersebut ini disebabkan Menteri-menteri itu adalah menyertai orang ramai di dalam kegiatan-kegiatan. Ini tidak boleh ditukarkan, tidak boleh dielakkan dan juga Yang Berhormat Senator Dasimah Dasir berkata iaitu liputan ataupun Lapuran Parlimen setengah-setengah Ahli sahaja yang dipentingkan dan Ahli-ahli lain tidak mendapat apa-apa liputan pun.

Dengan ini saya suka menjawab bahawa Talivisyen Malaysia terpaksa membuat ringkasan ucapan-ucapan yang dibuat dalam masa empat jam ataupun kurang daripada empat jam di Parlimen dalam masa 10 minit sahaja. Oleh itu hanyalah lapuran-lapuran di atas perkara-perkara yang penting sahaja yang telah diberikan keutamaan.

Tuan Yang di-Pertua itulah jawapan bagi Yang Berhormat Senator dan juga saya suka menyambung kepada apa yang telah ditegur oleh Yang Berhormat Senator Shaari Jusoh. Beliau telah menyatakan iaitu supaya Jabatan Penerangan dan Pertanian bekerjasama untuk memberitahu petani akan masa-masa untuk mereka turun ke sawah. Dengan ini saya suka mengatakan perkara ini memang sedang dilakukan oleh Jabatan Penerangan.

Saya suka mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain yang telah memberikan teguran-teguran yang membina dan pihak Kementerian saya sedia mengambil perhatian terhadap teguran-teguran saudara-saudara untuk tindakan selanjutnya.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjawab bagi pihak Menteri Tugas-tugas Khas, Yang Berhormat Tuan Michael Chen bersabit dengan apa yang telah dikemukakan oleh salah seorang daripada Ahli Yang Berhormat di sini iaitu Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin dan izinkan saya menjawab dalam bahasa Inggeris oleh sebab teksnya dalam bahasa Inggeris dan apa yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu ialah bersabit dengan what has the Environment Department done about the oil slicks near Pulau Perhentian near Besut. Tuan Yang di-Pertua, I would like, in reply, to thank the Honourable Senator Kamarul

Ariffin for the interest he has shown in the environment by mentioning the oil slicks near Pulau Perhentian near Besut. I would also like to inform the House that we are aware that certain stretches of the East Coast have been affected by oil slicks. I would like to state that the task of detecting the party responsible for the oil pollution is not an easy one. As Honourable Senators are aware, several shipping lines use the South China Sea—tankers, cargo boats and vessels of all types pass through that area in large numbers. In addition, there are several oil drilling platforms in the area. Given the drift, tides and currents of the South China Sea, the oil contamination could have come from several sources. My Department has taken many samples from different parts of the East Coast and have sent them for detailed analysis. It is hoped that we will be able to cross-match the oil and find the party responsible. Once that is done, it would be possible to get those responsible to clean up the beaches. That is all, thank, you.

5.29 ptg.

Menteri Pertahanan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan ini untuk memberi serba sedikit penjelasan tentang beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat berkaitan dengan Kementerian Pertahanan.

Yang Berhormat Senator Ibrahim bin Haji Yaacob dalam ucapannya telah membangkitkan perkara berkaitan dengan kerjasama yang diberikan kepada Pasukan Tentera kita di dalam usaha-usaha kita menghapuskan penganas-penganas komunis di sempadan Malaysia dengan Thailand.

Yang Berhormat itu telah mencadangkan supaya kita mendapatkan persetujuan daripada pihak Kerajaan Thailand yang mereka akan memberi bantuan yang tegas dan sepenuhnya, jika tidak, kata Yang Berhormat itu elok kita putus hubungan kita dengan negara tersebut. Atas perkara ini, sukalah saya menjelaskan bahawa pihak Kerajaan Thailand sehingga sekarang telahpun memberikan kerjasama sepenuhnya kepada kita di dalam usaha-usaha kita menghapuskan ancaman-ancaman penganas komunis di sempadan Malaysia/Thailand. Dengan bantuan dan kerjasama pihak negara Thailand kita telah berjaya menyekat

kegiatan-kegiatan pengganas kominis di kawasan sempadan dan juga menghampakan percubaan setengah-setengah daripada golongan mereka untuk mendapatkan tempat bagi perlindungan di kawasan-kawasan tersebut. Sukalah saya menegaskan di sini sekali lagi bahawa kerjasama yang telah didapati daripada pihak Kerajaan Thailand sehingga sekarang adalah memuaskan dan kita berharap kerjasama ini akan diteruskan untuk membolehkan kita menghapuskan sama sekali kegiatan pengganas-pengganas kominis di kawasan itu.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah membangkitkan persoalan perumahan bagi bekas anggota-anggota tentera. Saya telah menerangkan semalam di dalam Dewan ini bahawa Kerajaan sedang mengkaji kemungkinan membina rumah-rumah murah bagi bekas-bekas Pasukan Keselamatan di kawasan-kawasan bandar. Kerajaan berharap dengan adanya rumah-rumah murah di kawasan bandar kelak bekas-bekas anggota tentera tidak akan teragak-agak ataupun enggan mendapatkan pekerjaan di kawasan-kawasan bandar. Ini lebih-lebih lagi dengan adanya kenyataan pada kita bahawa bilangan mereka yang telah menawarkan kerana tidak dapat datang ditemuduga oleh kerana saya dimaklumkan ada kesulitan dari segi tempat penginapan ataupun rumah kediaman bagi mereka apabila bekerja di bandar-bandar sebagai Kuala Lumpur ataupun bandar-bandar yang lain. Pihak Kementerian Pertahanan juga telah menyokong permohonan daripada bekas-bekas perajurit untuk mendapat rumah-rumah murah dan rumah pangsa yang dibina oleh Kerajaan-kerajaan Negeri/Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri dan juga yang lain. Keputusan muktamad samada mereka akan diberi rumah-rumah murah/rumah-rumah pangsa itu adalah terpulang kepada Kerajaan-kerajaan Negeri dan juga kepada Perbadanan-perbadanan yang tersebut itu. Begitulah juga dengan soal permohonan bagi mendapatkan tanah.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mencadangkan supaya wang yang di kutip bagi Tabung Perwira Negara digunakan untuk membantu bekas-bekas perajurit ataupun Persatuan Bekas Perajurit membina rumah bagi bekas-bekas anggota tentera. Tuan Yang di-Pertua, kutipan dan caruman bagi Tabung ini adalah dibuat khas untuk memberi bantuan kepada balu, kepada anak-

anak dan tanggungan-tanggungan anggota Pasukan Keselamatan yang meninggal dunia yang cedera atau kehilangan upaya semasa menjalankan tugas-tugas gerakan, tugas-tugas berkaitan dengan bencana alam, dharurat dan sebagainya dan keperluan mereka ini adalah besar dan perlu diberi keutamaan. Tidaklah dapat pihak yang berkuasa menggunakan wang yang dikutipkan bagi tujuan-tujuan selain daripada sebagaimana yang saya katakan adalah cara-cara penggunaannya tadi.

Saya menerima kasih juga di atas kata-kata penghargaan yang disuarakan oleh Yang Berhormat Senator Dr Lim Ah Sitt tentang peranan yang dimainkan oleh Pasukan Keselamatan bersama-sama dengan kerjasama rakyat menyebabkan lebih daripada 500 orang pengganas kominis keluar daripada hutan memberhentikan kegiatan-kegiatan secara bersenjata.

Tentang cadangan Yang Berhormat itu supaya saya dan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri bersama-sama menggunakan kebijaksanaan dan strateji untuk menarik pengganas-pengganas di Semenanjung Malaysia meninggalkan perjuangan bersenjata, sukaiah saya menyatakan di sini bahawa seperti yang telah diterangkan pada masa-masa lepas kita sentiasa menyambut baik sebarang tindakan daripada pihak pengganas-pengganas kominis di Semenanjung Malaysia meletakkan senjata mereka, memberhentikan perjuangan bersenjata dan masuk semula ke golongan masyarakat rakyat dengan berpandu kepada Perlembagaan dan Rukunegara kita. Mereka tidak perlu saya rasa ragu-ragu atau bimbang atas layanan-layanan yang adil daripada kita jika mereka mahu berbuat demikian. Tetapi sebaliknya jika mereka masih terus berkeras dan berdegil menjalankan kerja pengganasan dan juga sabersif dengan tujuan memaksa kita menerima fahaman dan ideologi yang sudah tentu bukan sahaja rasa saya bertentangan dengan fahaman demokrasi bahkan juga dengan pegangan ugama suci kita, maka di dalam pendapat saya strateji yang boleh kita gunakan hanyalah satu iaitu dengan jalan kita memburu dan memusnahkan mereka di mana sahaja mereka berada sebagaimana kita telah lakukan di Sarawak, di kawasan Sungai Liang di Raub baru-baru ini dan juga di kawasan Perak. Ipoh supaya mereka menyadari bahawa kita tidak bertolak-ansur di dalam perkara ini dan bahawa jika

mereka meneruskan juga perjuangan mereka dengan tujuan yang saya sebutkan tadi mereka akan menghadapi nasib yang sama sebagaimana yang telah dideritai oleh sahabat-sahabat mereka di Sarawak dan juga di beberapa tempat baru-baru ini di Semenanjung Malaysia.

Bukti-bukti kegiatan kita, kegiatan Kerajaan Pusat, kegiatan Kerajaan-kerajaan Negeri, orang ramai dan Pasukan Keselamatan semasa dua tiga bulan ini menunjukkan bahawa kita betul serious di dalam tindakan kita memusnahkan mereka yang berdegil ini. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum operasi yang tegas yang kita telah jalankan di kawasan Sungai Liang, Raub, di kawasan Slim River, di kawasan Operasi Gonzales yang sedang berjalan ini telah menghasilkan permusnahan sebilangan besar daripada pengganas-pengganas ini. Dengan terbunuhnya seorang pengganas lagi di Operasi Gonzales kelmarin, maka bilangan yang telah kita musnahkan di kawasan Operasi Slim River, Operasi Raub dan Ipoh ialah setakat ini 24 orang. Selain daripada itu mengikut angka yang ada pada kita 9 daripada mereka ini telah ditawan ataupun telah menyerah diri. Kita akan teruskan operasi semacam ini dengan kerjasama penuh Kerajaan-kerajaan Negeri yang berkenaan dan orang ramai dengan tujuan supaya saki-baki pengganas yang masih bergerak di kawasan Semenanjung dapat kita hapuskan untuk menjamin kedaulatan, keamanan dan kemakmuran negara yang kita kasihi.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Shaari bin Jusoh yang telah membangkitkan perkara gaji anggota-anggota tetap Askar Wataniah dan juga Pasukan Pertahanan Tempatan dan telah juga mencadangkan supaya gaji mereka dikaji semula dan ditambah supaya seimbang dengan gaji anggota-anggota tentera biasa. Atas perkara ini sukalah saya menyatakan bahawa Kementerian Pertahanan sedang memberi perhatian penuh kepada perkara ini dan berharap akan dapat menyelesaikan masaalah ini dalam beberapa hari lagi.

5.40 ptg.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentoh perkara-perkara yang berkaitan

dengan bidang pelajaran diwaktu membahaskan Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong selama tiga hari yang sudah.

Yang Berhormat Senator Dr Lim Ah Sitt serta Yang Berhormat Senator Liew Sip Hon telah meminta saya memberi jaminan bahawa Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Tamil tidak akan dimansuhkan. Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana ahli-ahli Yang Berhormat Dewan Yang mulia ini maklum, perkara ini telah juga ditimbulkan oleh beberapa Ahli-ahli yang Berhormat dalam Dewan Rakyat baru-baru ini dan dalam jawapan saya, saya telah menarik perhatian ahli-ahli Yang Berhormat kepada kenyataan yang telah dibuat oleh Y.A.B. Tun Abdul Razak dalam tahun 1956 selaku Member ataupun Menteri Hal-Ehwal Pelajaran pada masa itu bahawa Kerajaan tidak ada niat hendak menutup Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Tamil. Kenyataan Y.A.B. Tun itu telah dibuat oleh beliau waktu mengistiharkan Dasar Pelajaran Kebangsaan. Kenyataan demikian juga telah dibuat pada tahun 1961 oleh Menteri Pelajaran pada masa itu waktu mengemukakan Akta Pelajaran tahun 1961. Sekarang adalah tahun 1974 dan dalam tempoh 18 tahun daripada tahun 1956, Kerajaan belum pernah menutup sebuah pun Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Tamil. Ini membuktikan bahawa Kerajaan masih menepati kenyataan yang dibuat dalam tahun 1956 dan tahun 1961 itu. Pada hari ini saya ingin menegaskan sekali lagi dalam Dewan yang mulia ini bahawa Kerajaan tidak ada niat hendak menutup atau menukar corak Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Tamil. Saya harap dengan kenyataan ini, issue ini tidak akan dibangkitkan lagi oleh mana-mana pihak.

Yang Berhormat Senator Dr Lim Ah Sitt juga telah menyentoh keputusan yang kurang baik dalam mata-mata pelajaran Sains dan Hisab di peringkat peperiksaan S.P.M. tahun 1973, dan sebagai satu langkah untuk memperbaiki keadaan ini, Ahli Yang Berhormat itu telah mengesyorkan supaya bahasa Inggeris dijadikan bahasa pengantar bagi mata-mata pelajaran berkenaan di sekolah-sekolah kita, terutama di sekolah-sekolah jenis kebangsaan. Berkenaan dengan perkara ini, saya ingin menjelaskan bahawa kelulusan yang baik tidak ada hubungannya dengan

bahasa pengantar. Dalam perkara bahasa pengantar ini, kita tidak seharusnya meragukan kemampuan bahasa Kebangsaan kita, lebih-lebih lagi bahasa itu sudahpun digunakan sebagai bahasa pengantar dalam berbagai-bagai bidang pelajaran termasuklah ilmu Sains dan Ilmu Hisab di peringkat Universiti.

Yang Berhormat Senator Haji Dzulkifli telah menyebut tentang beberapa buah bangunan sekolah di Negeri Sabah yang telah uzur, tidak mempunyai tandas dan padang permainan yang sempurna dan tidak mempunyai alat-alat yang memuaskan seperti bangku-bangku dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, saya insaf tentang adanya sekolah-sekolah dalam golongan yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu bukan sahaja di Negeri Sabah tetapi juga di seluruh Malaysia terutama di kawasan-kawasan luar bandar. Adalah menjadi dasar Kerajaan untuk memperbaiki keadaan ini tetapi ianya tidaklah dapat dilakukan secepat yang kita harapkan kerana usaha-usaha kita sudah semestinya terbatas mengikut kemampuan kita terutama dari segi kewangan. Bagi Negeri Sabah, sebagai bukti yang menunjukkan bahawa Kerajaan memberikan perhatian berat dalam masalah ini, peruntukan pembangunan asal sebanyak \$11 juta bagi sekolah-sekolah rendah telah dinaikkan kepada \$16.57 juta dalam Kajian Setengah Penggal Rancangan Malaysia Kedua. Bagi peruntukan sekolah menengah pula, peruntukan asal sebanyak \$14 juta telah ditambah menjadi \$25 juta.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mengesyorkan supaya Kementerian saya menghantar guru-guru Ilmu Hisab dan Sains yang berpengalaman dari Semenanjung Malaysia ke sekolah-sekolah menengah Kerajaan di Sabah. Berkenaan dengan perkara ini, sekolah-sekolah di Semenanjung Malaysia pun adalah kekurangan guru-guru dalam jurusan ini. Walau bagaimanapun jika sekiranya ada permohonan daripada Kerajaan Negeri Sabah, Kementerian saya akan mempertimbangkannya. Berhubung dengan "grading" jawatan-jawatan guru besar di sekolah-sekolah di Sabah dan mengadakan lebih banyak rumah-rumah guru, ini juga terpulanglah kepada Kerajaan Negeri Sabah untuk mengkaji masalah-masalah

tersebut dan mengemukakan perakuan-perakuan ke Kementerian saya untuk dipertimbangkan.

Ahli Yang Berhormat itu telah juga mengesyorkan supaya ditubuhkan cawangan Dewan Bahasa dan Pustaka di Sabah dengan secepat mungkin. Berkenaan dengan perkara ini, perundingan sedang dijalankan di antara wakil-wakil Kementerian saya dengan wakil-wakil Kerajaan Negeri Sabah dan adalah diharapkan bahawa satu keputusan akan dapat dibuat tidak berapa lama lagi.

Yang Berhormat Senator Dr Lim Keng Yaik telah menyentuh pelajaran kebersihan (hygiene) di sekolah-sekolah dan menyatakan bahawa kebanyakan sekolah-sekolah tidak lagi memberikan pelajaran ini. Kedudukan yang sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, ialah pada masa ini sudah diadakan matapelajaran pendidikan Kesihatan di sekolah-sekolah, yang bidangnya adalah lebih luas daripada pelajaran Kebersihan (Hygiene) yang diajar pada masa-masa lampau. Kementerian Kesihatan telah bekerjasama dengan Kementerian saya dalam menyediakan sukatan pelajaran bagi matapelajaran ini.

Yang Berhormat Senator Datuk Mansor mengesyorkan supaya bantuan buku-buku teks dihadkan kepada murid-murid daripada golongan yang tidak berada. Saya ingin menyatakan bahawa demikianlah maksud Kerajaan. Dalam masalah buku teks ini juga, Yang Berhormat Senator Ibrahim Yaakub merayu supaya Kerajaan memberikan bantuan kepada murid-murid sekolah dari Tingkatan I hingga Tingkatan IV sahaja, kerana mengikut beliau buku-buku yang diperlukan bagi Darjah-darjah I hingga Darjah VI sangat murah jika dibandingkan dengan harga buku-buku yang diperlukan dalam Tingkatan-Tingkatan I hingga VI. Saya tidak begitu bersetuju dengan pandangan ini kerana banyak juga terdapat ibubapa miskin yang tidak mampu membeli buku-buku teks bagi anak-anak mereka di sekolah-sekolah rendah.

Yang Berhormat Senator Haji Othman Abdullah antara lain, telah menimbulkan perkara seorang murid Cik Nor Aziah binti Mohd. Nor yang telah tidak terpilih masuk ke sekolah menengah berasrama penuh. Cik Nor Aziah binti Mohd. Nor adalah murid sekolah rendah kebangsaan yang

memilih masuk ke Kelas Peralihan (Remove Class) aliran Inggeris di peringkat sekolah menengah. Oleh kerana hanya ada satu sahaja sekolah menengah berasrama penuh perempuan jenis ini, iaitu Sekolah Tun Fatimah, yang mengambil hanya 120 orang murid, maka tidaklah semua yang memilih dapat diberikan tempat.

Bilangan murid perempuan yang mendapat 5A dalam peperiksaan penilaian Darjah V yang memilih Kelas Peralihan aliran Inggeris adalah 99 orang dan semuanya telah diberikan tempat. Murid-murid yang mendapat 4A+1B seperti Cik Nor Aziah binti Mohd. Nor adalah 165 orang, sedangkan bilangan tempat yang masih kosong hanya 21 sahaja. Oleh itu Kementerian saya telah memilih mengikut jumlah markah yang diperolehi oleh murid-murid dari kumpulan ini. Cik Nor Aziah binti Mohd. Nor adalah salah seorang yang mendapat markah yang terendah dan dengan itu telah tidak terpilih.

Kementerian saya mengakui memang ada calon-calon yang mendapat 3A+2B yang terpilih ke sekolah menengah berasrama penuh tetapi mereka ini adalah memilih masuk ke Tingkatan 1 aliran Kebangsaan dan ditempatkan di sekolah-sekolah menengah sains dan bukannya di Kelas Peralihan aliran Inggeris seperti yang dipohon oleh Cik Nor Aziah binti Mohd. Nor tadi.

Yang Berhormat Senator Tok Pangku Pandak Hamid berkehendakan semua murid-murid Orang Asli di sekolah-sekolah menengah diberikan biasiswa. Mengenai perkara ini, Kementerian saya sememangnya memberikan layanan istimewa kepada murid-murid Orang Asli yang memerlukan bantuan. Pada tahun ini semua yang memohon telah diberikan bantuan tersebut, tetapi malangnya bilangan murid-murid Orang Asli yang masuk ke sekolah-sekolah menengah tidak begitu ramai.

Yang Berhormat Senator Shaari Jusoh telah merayu supaya Kementerian saya tidak mengadakan peperiksaan S.T.P., S.P.M. dan S.R.P. pada hari Jumaat. Kedudukan sebenarnya ialah sungguhpun ada peperiksaan-peperiksaan dijalankan pada hari Jumaat tetapi masa peperiksaan tamat sebelum pukul 12.00 tengahari untuk membolehkan mereka yang hendak menunaikan fardhu Jumaat berbuat demikian. Oleh itu saya

berpendapat bahawa peraturan ini yang kadang kala tidak dapat dielakkan tidaklah boleh dikatakan tidak memuaskan.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menyentoh tentang ujian Darjah III. Ujian ini bukanlah ujian kecapaian tetapi ujian diagnostic, iaitu ujian yang akan menunjukkan di mana kelemahan-kelemahan murid berkenaan supaya guru-guru dapat mengatasinya. Oleh kerana itu, keputusan peperiksaan mereka tidak akan menunjukkan samada murid itu lulus atau gagal. Keputusan Ujian Darjah III ini cuma berguna kepada guru-guru berkenaan sahaja. Berhubung dengan kelewatan menyediakan keputusan, ini adalah disebabkan kerja-kerja berkaitan dengan ujian diagnostic yang pertama kali diadakan ini memakan masa yang agak lama kerana keputusannya akan menunjukkan kebolehan seseorang murid itu dalam tiap-tiap soalan bagi tiap-tiap mata-pelajaran. Walau bagaimanapun Kementerian saya akan mengkaji cara-cara untuk mengeluarkan keputusan tersebut dalam masa yang lebih awal lagi pada masa akan datang.

Yang Berhormat Senator Lew Sip Hon, selain daripada menyentoh kedudukan masa depan Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan China dan Tamil, telah juga menyentoh beberapa perkara yang lain. Satu daripadanya adalah mengenai peluang-peluang sama untuk memasuki Yayasan-yayasan Pelajaran Tinggi tidak mengira bangsa, warna kulit dan sebagainya. Berkenaan dengan masaalah ini, sebagaimana diketahui umum, dasar Kerajaan adalah hendak menyusun semula masyarakat supaya segala jenis perusahaan mencerminkan susunan penduduk-penduduk di negara kita. Oleh yang demikian bilangan pelajar-pelajar dalam Yayasan Pelajaran Tinggi di negara kita juga hendaklah mencerminkan susunan atau composition penduduk-penduduk di negara kita.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mengesvorkan supaya Kerajaan memberi bantuan kepada sekolah-sekolah menengah persendirian China. Perkara ini telah juga ditimbulkan dalam Dewan Rakyat baru-baru ini dan saya telah menjelaskan bahawa Kerajaan tidak bercadang hendak memberi bantuan kewangan pada sekolah-sekolah

tersebut. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat itu harus maklum, Penyata Razak hanya menyebut 2 jenis Sekolah Menengah iaitu:

- (a) Sekolah-sekolah persendirian yang tidak menerima bantuan kewangan; dan
- (b) Sekolah-sekolah yang menerima bantuan kewangan.

Penyata Rahman Talib kemudiannya mengesyorkan supaya bantuan separuh pada sekolah-sekolah menengah persendirian dimansuhkan mulai dari bulan Januari 1962. Sekolah-sekolah ini, bagaimanapun, boleh menerima bantuan penuh sekiranya bahasa pengantar diubah kepada Bahasa Malaysia atau Inggeris dan sekolah-sekolah tersebut menyediakan murid-muridnya untuk peperiksaan L.C.E./S.R.P. dan M.C.E./S.P.M./O.S.C. (Oversea School Certificate). Daripada 41 buah sekolah menengah China yang menerima separuh bantuan pada masa itu, iaitu tahun 1962, lebih separuh telah menerima tawaran bantuan penuh Kerajaan manakala sekolah-sekolah lain enggan berbuat demikian. Sungguhpun begitu, Kerajaan bersedia memberi bantuan penuh kepada sekolah-sekolah menengah China persendirian sekiranya mereka mengikuti sistem Pelajaran Kebangsaan.

Yang Berhormat Senator Tuan Haji Othman bin Abdullah dan Yang Berhormat Senator Amaluddin Darus telah memperkatakan dengan panjang lebar masaalah disiplin di Yayasan-yayasan Pelajaran Tinggi. Kerajaan adalah memandang berat perkara ini dan adalah diharapkan bahawa ibubapa-ibubapa juga akan berbuat demikian. Adalah menjadi hasrat Kerajaan supaya pelajar-pelajar di negara kita mempunyai sikap yang dinamis tetapi berdisiplin dan berbudi pekerti sesuai dengan semangat rukun negara dan tata kesusilaan ketimuran kita.

Yang Berhormat Senator Haji Hassan ada menyentuh berkenaan dengan adanya Inspektor-inspektor sekolah yang tiada berijazah walhal ada guru-guru berijazah atau berkelulusan universiti. Memang ada Inspektor-inspektor sekolah yang tidak berijazah. Bagi makluman Yang Berhormat itu, Inspektor ini tidaklah perlu adanya ijazah sahaja, tetapi pengalaman mereka sangatlah berguna dan berfaedah dan mereka bukan sahaja pergi melawat sekolah dengan tujuan untuk meninggalkan akademik pelajaran, bahkan menengok dalam hal perkara-

perkara yang lain bersabit dengan pelajaran. Ada jurusan-jurusan dalam sekolah-sekolah itu yang menghendaki pengawasan, penadbiran dan sebagainya. Ini perlu diperiksa juga dan Inspektor-inspektor yang tidak berijazah dapat menjalankan tugas-tugas ini. Bagi makluman Ahli Yang Berhormat itu sekarang ini dengan ujudnya sistem ataupun Gaji Aziz ini, maka semua guru-guru yang pada masa dulu dalam Bahagian I adalah dikatakan termasuk dalam "open service" atau jawatan terbuka. Mereka boleh jadi guru dan mereka juga boleh jadi pegawai di Kementerian Pelajaran, pegawai di Jabatan-jabatan Pelajaran Negeri, juga jadi Inspektor dan jawatan-jawatan lain dalam perkhidmatan yang terbuka itu. Jadi tidaklah ada diskriminasi ataupun ada orang yang tidak berijazah tidak boleh jadi Inspektor, mereka juga berhak menjadi Inspektor asalkan mereka dalam jawatan yang terbuka itu.

Sekianlah, Tuan Yang di-Pertua, penjelasan saya sedikit sebanyak tentang teguran-teguran yang dibuat oleh Yang Berhormat Senator-senator dalam Dewan ini.

5.56 ptg.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Senator-senator yang di dalam ucapan menjunjung kasih kepada Ucapan Titah Di-raja mereka telah menyentuh beberapa perkara yang di bawah Kementerian saya.

Seperti yang dijangka persoalan minyak petrol telah mendapat perhatian Dewan yang mulia ini.

Yang Berhormat Senator Yeap Kheng Yam, Senator Amaluddin Darus dan Senator Kamarul Ariffin telah membuat beberapa cadangan mengenai perusahaan petrol ini. Saya suka memberi sedikit penerangan dalam perkara ini. Yang Berhormat Senator Yeap Kheng Yam, antara lain, telah mencadangkan bahawa Kerajaan memiliknegerakan perusahaan minyak.

Sebenarnya, memiliknegerakan perusahaan dan pengilangan minyak mestilah dikaji dengan teliti sebelum mengambil satu-satu

tindakan. Kita patutlah mengkaji sedalam-dalamnya apakah impact dan repercussion tindakan ini terhadap image Malaysia. Usaha Malaysia selama ini untuk menarik pelaburan asing akan terjejas apabila kita mengambil tindakan yang tersebut. Kenaikan harga minyak petrol adalah berdasarkan kenaikan harga minyak mentah sebanyak lebih kurang 300 peratus akibat tindakan negara-negara Arab atau OPEC baru-baru ini. Kenaikan harga seperti ini tidak dapat ditanggung oleh syarikat-syarikat minyak tanpa membahagi-bahagikan bebanan tersebut kepada pengguna dan Kerajaan. Sekiranya harga minyak mentah tersebut tidak naik, maka tidak ada sebab mengapa harga-harga minyak di stesyen minyak patut pula naik.

Ahli Yang Berhormat itu juga meminta syarikat-syarikat minyak mengumumkan harga-harga minyak mentah kepada orang ramai.

Sebenarnya harga minyak mentah yang dibeli oleh syarikat-syarikat minyak itu adalah mengikut posted price dan ini telahpun diumumkan di akhbar-akhbar tempatan. Sebelum 16hb Oktober, 1973 harga minyak mentah adalah cuma US\$2.59 untuk satu tong, tetapi pada 16hb Oktober, 1973 harga tersebut telah naik kepada US\$5.119 bagi satu tong, dan pada 1hb Januari, 1974 ini harga tersebut telah meningkat sekali lagi kepada US\$11.651 bagi satu tong. Ini telah mengakibatkan kenaikan harga minyak sebanyak lebih kurang 300 peratus. Yang Berhormat juga menyatakan semasa kenaikan harga berlaku terdapat pengumuman bahawa Syarikat-syarikat Esso, Shell dan lain-lainnya telah mendapat untung besar.

Sebenarnya, pengumuman keuntungan oleh syarikat-syarikat minyak itu adalah di peringkat antarabangsa dan ini tidaklah setakat yang berlaku di negara kita sahaja. Ini adalah diketahui selepas menyelidiki dan memeriksa segala kenyataan-kenyataan balance sheet yang ada pada syarikat-syarikat tersebut. Lazimnya syarikat-syarikat tersebut membuat permintaan kenaikan harga minyak selepas menerima surat invoice dari pembekal-pembekal minyak mentah di luar negeri yang menunjukkan harga yang tinggi. Maka berasaskan atas harga tersebut harga-harga minyak terpaksa-lah kita naikan.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin pula

Tuan Yeap Kheng Yam: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan. Apa yang dikatakan itu ialah minyak mentah US\$ satu tong dari masa ke semasa. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu berapakah harga satu tong minyak mentah dari negeri kita dijual ke luar negeri.

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah: Harga yang tepat tidaklah saya tahu, tetapi dapat saya yakinkan Dewan yang mulia ini harga minyak yang kita jual tidak kurang daripada US\$13.60 satu tong (barrel) lebih daripada apa yang kita impot.

Tuan Yeap Kheng Yam: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan lagi. Jadi, adakah minyak mentah kita harganya naik sekarang?

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah: Sebagaimana saya nyatakan tadi harga minyak yang kita eksportkan ialah lebih daripada harga yang kita impot.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin telah mengesyorkan supaya ditubuhkan lebih banyak kilang penapis minyak sebagai langkah menurunkan harga minyak petrol di negara kita ini. Kilang penapis ini katanya bukan sahaja boleh menapis minyak keluaran tempatan, tetapi juga dari Indonesia. Kajian sedang dibuat bagi menubuhkan lebih banyak kilang-kilang penapis minyak. Banyak permohonan dari syarikat-syarikat antarabangsa telah diterima mengenai projek ini. Beliau juga telah mencadangkan supaya Kementerian Perusahaan Utama dilengkapi dengan kakitangan yang mahir dan berpengalaman bagi mengendalikan perkara mengenai minyak. Kepada beliau kita mengucapkan terima kasih kerana syor yang baik ini dan sebenarnya langkah-langkah tegas telah diambil oleh Kementerian kita untuk melengkapkan Bahagian Petroleum dengan kakitangan-kakitangan yang mahir bagi mengendalikan urusan ini.

Yang Berhormat Senator Abdul Samad Osman

Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya: Tuan Yang di-Pertua, sebelum Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan melanjutkan jawapannya. Beliau itu memberi

jawapan berkenaan dengan syor yang Berhormat Encik Kamarul Ariffin tadi, iaitu katanya Kerajaan sedang mengkaji penubuhan kilang-kilang penapis minyak yang mana permohonan-permohonan diterima daripada syarikat-syarikat luar negeri. Tetapi Yang Berhormat Timbalan Menteri tidak menyebutkan berapa banyak permohonan yang telah diluluskan dan berapa banyak yang masih dalam kajian pada masa ini.

Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah: Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, kita menyebutkan banyak permohonan dari syarikat-syarikat antarabangsa telah diterima, tentulah bila kita terima kita kena kaji dahulu dan tidaklah dapat saya mengatakan berapa yang kita telah terima dan telah kita luluskan, kerana masih dalam kajian.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Abdul Samad Osman telah menyatakan Kerajaan patut mengambil langkah-langkah tertentu untuk memastikan Malaysia tidak akan menghadapi kesulitan untuk mendapatkan bahan-bahan kayu di masa akan datang. Beliau juga tidak puashati dengan apa-apa yang telah dibuat oleh Kerajaan sekarang yang hanya menanam 5% sahaja hutan yang ditebang dan mengesyorkan Kerajaan berbelanja lebih untuk menanam semula hutan seperti menanam getah.

Sukalah saya memberitahu kepada Dewan ini, Kerajaan sedang mengambil langkah-langkah bagi menentukan di masa hadapan Malaysia tidak akan berkurangan bahan-bahan kayunya. Usaha-usaha sedang dijalankan untuk mendapat kerjasama Kerajaan Negeri, terutamanya untuk menubuhkan hutan simpan kekal dan menentukan kawasan-kawasan yang boleh dibalakkan pada tiap-tiap tahun. Kerajaan telah juga mengharamkan eksport 11 jenis kayu balak untuk memenuhi keperluan-keperluan industri kayu-kayuan dalam negara ini, dan adalah tidak benar bahawa hanya 5% sahaja daripada hutan yang ditebang telah ditanam semula kerana tindakan sedang diambil bagi menanam kira-kira 20 hingga 30% daripada kawasan-kawasan yang telah ditebang itu tiap-tiap tahun.

Akhirnya, Yang Berhormat Senator Lew Sip Hon telah mencadangkan bahawa sercaj yang dikenakan ke atas eksport getah, bijih

timah, minyak kelapa sawit patutlah dimasukkan ke dalam satu tabong khas dan wang dari tabung ini bolehlah dikembalikan kepada pengeluar-pengeluar bahan utama untuk pada masa harga barang ini jatuh menjadi rendah. Sukacitalah saya memberitahu Dewan ini bahawa cadangan Ahli Yang Berhormat itu telahpun diberi perhatian oleh Kementerian dan kajian sedang dibuat pada masa ini.

6.05 ptg.

Timbalan Menteri Perhubungan (Tuan Wong Seng Chow): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih di atas teguran dan nasihat yang telah diberikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat mengenai Kementerian saya. Semua teguran dan nasihat itu adalah dalam perhatian saya, dan akan dikaji dengan teliti. Teguran dan nasihat yang difikirkan perlu dan menasabah akan dilaksanakan secara berperingkat-peringkat menurut keutamaannya.

Berkenaan dengan cadangan Yang Berhormat Senator Datuk Mansor bin Mohamad supaya permit-permit lori diberi sama rata di seluruh negara dan tidak hanya tertumpu di Kuala Lumpur sahaja, saya menerangkan bahawa dasar yang ada pada masa ini. Mengenai pengeluaran lesen-lesen pengangkutan adalah berdasarkan kepada kawasan-kawasan berikut.

Datuk Mansor bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan. Saya bukan maksudkan lesen permit pengangkutan lori. Yang saya sebutkan semalam ialah lesen impot lori yang dikeluarkan oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, ini tidak ada kena-mengena dengan Kementerian Pengangkutan. Tetapi hari ini saya harap dapat Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan, satu yang mustahak sebab semalam saya tidak sempat hendak menyebutkannya, kenapa menaikkan tambang local flight menjadi mahal, sedangkan untung sampai \$9 juta. Dari Trengganu ke Kuala Lumpur sekarang ini sudah menjadi \$61.00 apa sebabnya?

Tuan Wong Seng Chow: Mengenai teguran Yang Berhormat Senator Shaari bin Jusoh dari Perlis tentang adanya lori-lori haram tanpa berdaftar dan berlesen di Perlis, suka saya menjelaskan bahawa beberapa kes seperti ini telahpun dikesan dan didakwa. Tindakan seperti ini akan terus dijalankan untuk mencegah perkara ini dari berlaku.

Mengenai permintaan supaya mengadakan Pejabat RIMV di Perlis untuk mengendalikan pendaftaran kenderaan yang semakin bertambah di negeri itu, adalah dimaklumkan bahawa langkah-langkah sedang diambil untuk mengadakan sebuah Pejabat RIMV di Perlis.

Berkenaan dengan teguran Yang Berhormat Senator Yeap Kheng Yam tentang cukai jalan bagi kereta sewa sebanyak \$876 bagi kereta 2,000 c.c. yang kononnya terlalu tinggi, sukaiah saya menerangkan bahawa kadar cukai jalan pada masa ini ialah 12 sen bagi 1 c.c. untuk setahun iaitu bagi kereta-kereta yang berjentera petrol dan 44 sen bagi 1 c.c. untuk setahun bagi kereta-kereta berjentera diesel. Oleh kerana harga minyak petrol telah naik dan harga minyak diesel tidak berubah adalah dirasakan cukai jalan 44 sen bagi 1 c.c. untuk setahun bagi kereta-kereta berjentera diesel tidaklah mahal.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menyentuh tentang keputusan menaikkan tambang teksi. Sukaiah saya memberitahu bahawa pada masa ini tambang teksi yang dikenakan lazimnya adalah kurang dari kadar bayaran yang dibenarkan iaitu 6 sen bagi seorang penumpang untuk sebatu. Hanya pada musim perayaan sahaja tambang tersebut dinaikkan sedikit tetapi masih di dalam lingkungan kadar bayaran yang dibenarkan. Memandangkan sebab-sebab tersebut Kementerian ini masih lagi menimbangkan kemungkinan menaikkan tambang teksi.

Akhir sekali saya ingin menerangkan kedudukan Pejabat RIMV di Alor Star menurut Yang Berhormat Senator Ooi Eng Hong sebagai kurang kakitangan dan ruang pejabat. Sebuah pejabat baru sedang dibina di Merbok dan mengikut keterangan dari JKR pejabat tersebut dijangka akan dapat disiapkan pada hujung tahun 1975. Mengenai kekurangan kakitangan pula permohonan untuk ditambahkan kakitangan telahpun dikemukakan kepada pihak yang berkuasa untuk dipertimbangkan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERTURAN MESYUARAT

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan Mesyuarat 11 Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Usul Menjunjung Kasih Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong yang ada di hadapan kita ini telah diluluskan.

Tuan Wong Seng Chow: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong. Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan.

Bahawa walau apapun peruntukan Mesyuarat 11 Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Usul Menjunjung Kasih Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong yang ada di hadapan kita ini telah diluluskan.

UCAPAN TERIMA KASIH KEPADA D.Y.M.M. SERI PADUKA BAGINDA YANG DI-PERTUAN AGONG

6.14 ptg.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka mengucapkan ribuan terima kasih ke atas teguran-teguran dan cadangan-cadangan yang dibuat oleh Ahli-ahli Dewan ini atas beberapa perkara ke atas Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Saya suka menyentuh perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Senator-senator yang belum dijawab oleh Yang Berhormat Menteri-menteri yang ada hadir pada hari ini, dan kalau ada pula teguran-teguran daripada Ahli Yang Berhormat yang tidak dapat dijawabkan oleh Menteri-menteri rakan saya yang ada tadi dan saya sekalipun, maka tidaklah bermakna kita memandang sepi atas teguran itu, bahkan adalah diambil ingatan dan akan dikaji semula.

Pertamanya, saya hendak menyentoh teguran yang dibuat oleh Yang Berhormat Senator Yeap Kheng Yam bahawa katanya tidak ada syarikat-syarikat insuran selain daripada People's Insurance Company of Malaya Limited yang sanggup mengeluarkan insuran ke atas teksi-teksi adalah sekarang sedang disiasat oleh Pejabat Perbendaharaan. Bagi kesulitan-kesulitan yang lain berkaitan dengan syarikat-syarikat insuran yang dialami oleh teksi-teksi keadaannya adalah seperti berikut.

Persatuan Insuran Malaysia (M.I.A.) dalam mana hampir semua syarikat insuran menjadi ahli menentukan kadar minima yang dikenakan kepada semua kenderaan bermotor termasuklah teksi juga. Pada masa ini ada terdapat 64 buah syarikat insuran yang menjalankan perniagaan insuran motor, dan walaupun premium minima insuran motor ditetapkan oleh persatuan insuran, sebarang loading atau tambahan yang didasarkan kepada pengalaman tiap-tiap syarikat insuran adalah tentunya mesti menjadi competitive memandangkan banyaknya syarikat-syarikat insuran dan sekiranya yang diinsurankan tidak berpuas hati dengan sesebuah syarikat insuran, bolehlah mereka pergi ke lain syarikat yang boleh menawarkan perjanjian yang lebih baik kepadanya. Manamana syarikat insuran yang enggan mengeluarkan perlindungan berkanun untuk insuran motor termasuklah teksi mestilah dilaporkan kepada Ketua Pengarah Insuran.

Saya juga suka memberi nasihat kepada semua pemandu-pemandu teksi oleh kerana rekod-rekod kemalangan dan tuntutan-tuntutan insuran untuk teksi adalah tersangat buruk dan oleh itu mereka mestilah lebih cermat lagi pada menjalankan teksi masing-masing. Dalam pada itu pemilik-pemilik teksi mestilah juga menentukan bahawa teksi-teksi mereka itu sentiasa dalam keadaan yang betul-betul memuaskan sebabnya berlaku kemalangan itu ialah bukan salah sesiapa tetapi keadaan teksi itu yang boleh dikatakan hidup segan mati tak mahu.

Yang Berhormat Senator Amaluddin bin Darus telah juga menyentoh kadar bunga yang telah dinaikkan baru-baru ini akan melibatkan peniaga-peniaga baru dan telah mencadangkan supaya mengkaji semula pindaan kewangan itu. Pengenaan kenaikan bunga ini tidak akan menyusahkan perniagaan-perniagaan yang maju oleh

kerana kadar keuntungan perniagaan-perniagaan itu adalah melebihi kadar bunga di pasaran sekarang. Kenaikan bunga baru-baru ini juga tidak akan melibatkan pedagang-pedagang bumiputra dan lain-lain oleh kerana modal-modal boleh didapati melalui Sekim Jaminan Kredit di mana bank-bank perniagaan adalah dikehendaki oleh Kerajaan meminjamkan sebanyak 5% daripada simpanan mereka di dalam sekim yang tersebut. Sebelum ini bank-bank perdagangan cuma dikehendaki meminjamkan sebanyak 3% sahaja daripada simpanan mereka dalam sekim itu. Dengan kenaikan pemberian pinjaman di bawah Sekim Jaminan Kredit dan dengan tiadanya kenaikan kadar bunga bagi pinjaman-pinjaman ini perniagaan dan perdagangan kecil kebanyakannya dijalankan oleh bumiputra akan mendapat keuntungan dari tindakan-tindakan kewangan yang saya sebutkan itu.

Berkenaan dengan teguran Yang Berhormat Dr Lim Keng Yaik kerana perkara ini ada teknikal sedikit, saya minta izin menjawab dengan pendek sahaja dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) With regard to the point raised by Dr Lim Keng Yaik in connection with the surcharge on tin, I would like to say that this matter was carefully considered by the Government before introducing the tax. As explained in the speech by Yang Amat Berhormat Perdana Menteri in introducing this tax in the Dewan Rakyat on 23rd April, 1973, the purpose of imposing the surcharge on the export of tin is for absorbing the excess liquidity seeping through the economy as a result of the very favourable commodity prices in the world market. This is done in the hope that the present inflationary trend in the economy is not made any worse. As such, to impose a surcharge only when the tin price hits \$1.100 is obviously not going to be effective at all. It must be remembered that unlike rubber and palm oil, the export duty on tin when expressed as a percentage of price does not increase at all as the price of tin increases. In other words, while the export duty on rubber and palm oil are progressive in nature, the existing export duty on tin remains constant in relation to price. As such, the newly introduced export surcharge on tin which begins to operate when the price of tin hits \$700 per picul will, in effect, remedy the

situation and bring the structure of duties on tin in line with other commodities. The tin price of \$700 per pikul is considered also not too low a level at which the new surcharge will begin to operate. It is, in fact, higher than the average price of tin in the last five years.

As regards the unfair surcharge on the export of tin as alleged by the Honourable Member, the Government will look into this matter as the calculation is very complicated and technical and there is not enough time for me or my officials to be able to answer on this subject.

Berkenaan dengan teguran yang baru sekejap dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi berkenaan dengan kenaikan harga tambang kapalterbang, saya menyatakan di sini kenaikan tambang kapalterbang MAS itu ialah dengan sebab kenaikan harga minyak kapalterbang dan bukan sekali-kali untuk menambah keuntungan kapalterbang.

Berkenaan dengan teguran Yang Berhormat Senator Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya yang telah menyatakan syarikat insuran bangsa-bangsa asing yang ada cawangan perniagaan di Malaysia ini, kita tahu banyak bilangannya telah banyak menghantar sebahagian besar daripada wang premium katanya ke negeri masing-masing, dia berkata, kalau saya tidak salah, cuma lebih kurang 1% sahaja premium yang tinggal di sini maka dengan demikian kita tidak dapat menggunakan wang-wang itu untuk pembangunan negara. Boleh jadi pendapat ini silap kalau tidak tahu. Yang sebenarnya, mengikut undang-undang yang dihendaki oleh Kerajaan 80% premium-premium insuran yang dipungut oleh syarikat-syarikat insuran dalam negeri ini adalah diwajibkan menanam wang itu ke dalam negara kita ini.

Yang Berhormat Senator A. Arunasalam ada menyatakan beliau hendak tahu sebab-sebab belia negara kita tidak suka menyertai dalam rancangan-rancangan tanah. Dalam perkara ini tidaklah betul apa yang dinyatakan itu, kerana dalam beberapa rancangan tanah yang dibuka oleh Kerajaan Negeri seperti FELDA, FELCRA mendapat sambutan yang hangat atau yang sangat baik dari belia-belia. Setakat ini boleh dikatakan lebih banyak permohonan-permohonan yang diterima dari belia-belia untuk menyertai rancangan tanah daripada tempat-tempat

yang ada dalam rancangan-rancangan tanah. Yang keduanya, dia menyebut belia Malaysia hendaklah memahami erti Rukunegara supaya kehidupan mereka boleh lebih baik. Sebenarnya sudah menjadi kelaziman bagi Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan menitikberatkan perkara memberi penerangan kepada belia-belia berhubung dengan Rukunegara kita, dalam kursus-kursus yang dibuat bukan sahaja dipusat latihan belia, malah juga dalam kursus-kursus belia di peringkat kebangsaan, negeri dan di peringkat daerah. Di sekolah-sekolah juga perkara mempelajari dan memahami Rukunegara dibuat di seluruh negara kita.

Yang Berhormat Senator Ismail bin Sheikh Ibrahim, Yang Berhormat Senator Abdul Samad dan Yang Berhormat Senator Haji Abdul Rahim bin Abdul Manan ada menyebut berkenaan dengan perkara pembayaran pencen supaya dipercepatkan. Kerajaan Persekutuan adalah sedar bahawa ada kes-kes di mana pencen dibayar lewat dari jangka biasa. Kelewatan ini disebabkan oleh beberapa perkara-perkara yang sukar hendak diterangkan di dalam Dewan ini. Pada amnya kelewatan seringkali berlaku dalam pembayaran faedah-faedah persaraan ialah disebabkan oleh kerana kelewatan menyediakan dan memproses kertas-kertas pesaraan mengenai pegawai-pegawai yang terlibat. Telah dikaji perkara ini didapati bahawa sistem pembayaran faedah-faedah pesaraan termasuklah pencen perlu diperbaiki. Dalam perkara ini suka saya menyatakan bahawa sebagai satu langkah untuk mengelakkan kelewatan dalam pembayaran faedah-faedah pesaraan, Kerajaan sekarang telah memutuskan supaya pembayaran pencen dipusatkan di Jabatan Perkhidmatan Awam, ada satu Bahagian Pencen Khas. Peraturan-peraturan mengenai sistem baru ini telahpun diumumkan kepada semua Jabatan Kerajaan termasuk Kerajaan-kerajaan Negeri dan akan berjalan kuatkuasanya mulai 1hb Ogos, 1974. Sekiranya peraturan-peraturan yang terdapat itu dipatuhi oleh semua Jabatan-jabatan, maka tidak ada sebabnya mengapa pembayaran faedah-faedah pesaraan tidak dapat dibuat dengan lebih awal.

Berkenaan dengan banyak pesara-pesara yang belum menerima pemulihan pencen penuh, saya menyatakan iaitu kebanyakan daripada pesara-pesara yang layak menerima

pemulihan pencen penuh iaitu mereka yang telah genap tempoh bersara selama 12½ tahun telahpun menerima pemulihan tersebut. Bagi mereka yang belum menerima pemulihan itu pihak Jabatan Perkhidmatan Awam sedang giat menyemak rekod-rekod mereka yang didapati tidak lengkap.

Yang Berhormat Senator Syed Hassan Aidid dalam perbahasan mengenai Titah Ucapan Di-raja ada menyatakan berkenaan projek-projek UDA bagi Negeri Pulau Pinang, khususnya bagi kawasan Tanjong Tokong hendaklah disegerakan, katanya. Tuan Yang di-Pertua, tidak ada apa-apa pengumuman rasmi berkenaan dengan rancangan yang akan dibuat oleh UDA di kawasan Tanjong Tokong pada 3 atau 4 bulan yang lalu. Pegawai-pegawai UDA yang pergi ke Tanjong Tokong ialah untuk menjalankan penyiasatan berkenaan tempat tersebut. UDA pada masa sekarang sedang mencari jalan bersama-sama dengan Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk menggunakan kawasan Tanjong Tokong itu. UDA pada masa sekarang memberi bantuan mendapatkan tempat perniagaan serta ubahsuai untuk 3 projek perniagaan di Pulau Pinang iaitu satu Syarikat SHAMELIN di Gelugor, Syarikat MAHSURI Sdn. Bhd. di Jalan Weld Quay dan dua arcade perniagaan di Hotel Rasa Sayang di Batu Feringgi. Selain daripada projek cadangan di Tanjong Tokong yang sedang diproses bersama dengan Kerajaan Negeri Pulau Pinang, UDA ada mempunyai 22 projek bagi kawasan Pulau Pinang dan Seberang Prai dan semua projek-projek ini masih diproses lagi. Jikalau kajian menunjukkan bahawa projek-projek ini sesuai (viable) maka pelaksanaan projek-projek ini akan dijalankan.

Yang Berhormat Senator Amaluddin Darus telah menyatakan di antara lain, banyak perkara iaitu jumlah penduduk Malaysia hendaklah dibiarkan bertambah sehingga 40 juta orang, dan kawalan beranak tidak sepatutnya dikenakan berasaskan kepada sebab-sebab ekonomi dan kawalan beranak hanya dikenakan bagi maksud-maksud tertentu seperti yang dibenarkan dalam ugama Islam, seperti mengelakkan ibubapa yang mempunyai penyakit keturunan atau hereditary diseases. Dan kita mempunyai cukup tempat, dan cukup makan dalam negeri ini untuk

menampung penambahan bilangan penduduk negeri kita kalau tak salah 40 juta orang, katanya.

Sesungguhnya, Tuan Yang di-Pertua, kedudukan ekonomi negara kita pada masa yang sudah adalah baik dan taraf hidup yang dicapai sekarang adalah tinggi jika dibandingkan dengan lain-lain negara. Malaysia perlu mencapai pembangunan ekonomi yang lebih pesat untuk masa akan datang. Ini ialah disebabkan jumlah penduduk negara kita adalah telah bertambah mengikut kadar 3% setahun. Mengikut kadar 3% setahun ini jumlah penduduk-penduduk negara kita akan menjadi dua kali ganda (double) dalam jangka waktu yang kurang daripada 25 tahun. Penambahan bilangan penduduk yang terlalu pesat adalah membahayakan usaha-usaha kita untuk meninggikan peringkat pendapatan perkapita. Oleh kerana pertumbuhan ekonomi yang agak besar (considerable economic growth) adalah dikehendaki dari setahun ke setahun untuk mengadakan keperluan-keperluan tambahan baharu kepada jumlah penduduk mengikut taraf hidup yang terdapat sekarang ini. Pertambahan jumlah penduduk yang pesat adalah juga dicerminkan dalam kadar penambahan yang tinggi orang-orang yang mencari pekerjaan. Sekiranya pertumbuhan ekonomi tidak dilakukan dengan pesat untuk mengadakan pekerjaan-pekerjaan bagi orang-orang yang mencari pekerjaan. Perasaan keciwa dan tidak puas hati tetap akan timbul di negara kita kelak.

Kejayaan usaha-usaha ataupun rancangan-rancangan Kerajaan dalam bidang perancang keluarga dibantu dengan pertukaran sikap terhadap saiz sesebuah kelamin akan mempercepatkan pembangunan ekonomi serta juga mengurangkan jurang di antara orang-orang yang berada dengan orang-orang yang tidak berada.

Penerimaan perancang keluarga di negara kita tidak berasaskan kepada paksaan, tetapi berasas kepada penerimaan secara sukarela dan terpulanglah kepada diri masing-masing. Penerimaan secara sukarela ini adalah atas sebab-sebab kesihatan ibu-bapa, anak-anak kelamin atau boleh jadi suami. Adalah menjadi satu kenyataan yang diterima bahawa komplikasi semasa hamil dan bersalin adalah bertambah, dengan bertambah seorang itu melahirkan anak. Kejadian Komplikasi-komplikasi semasa

seorang ibu hamil adalah lebih tinggi apabila seorang itu mengandung bagi kali yang kelima ke atas. Adalah juga dibuktikan tanpa keraguan lagi bahawa growth kanak-kanak itu adalah berkurangan serentak dengan bertambah besarnya keluarga itu. Konsep perancang keluarga dalam negara kita ini bukan sahaja untuk menjarak atau spacing, tetapi juga ialah untuk memberi nasihat dan mengadakan bantuan kepada pasangan atau couple yang kurang subur atau sub-fertile untuk mendapatkan bilangan anak-anak yang mereka ingini kelak.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan teguran Yang Berhormat Tuan Haji Dzulkifli dan Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin yang mendesak Kerajaan mengkaji semula Undang-undang Hakcipta untuk memastikan para pencipta sastera, seni, musik dan sebagainya tidaklah menjadi mangsa perbuatan mencuri atau melanun hakcipta, maka sekarang saya menyatakan iaitu Undang-undang Hakcipta telah kita luluskan dalam bulan Oktober, 1969. Undang-undang itu digubal dengan bantuan seorang pakar undang-undang hakcipta dan pegawai-pegawai dari Jabatan saya dan juga pegawai dari Kementerian Perdagangan. Pakar ini ialah daripada European Broadcasting Union untuk menolong Kerajaan Malaysia mengadakan satu Undang-undang Hakcipta yang lengkap dan sesuai mengikut keadaan yang ada sekarang. Saya sedar hingga hari ini belum ada kes-kes jenayah yang dibicarakan di bawah Undang-undang Hakcipta atau Copyright Act.

Yang Berhormat Haji Dzulkifli menyatakan pihak penulis dan pencipta di Malaysia bukanlah orang kaya dan tidak mampu hendak membayar belanja mengambil peguam. Sebenarnya, kalau kita kaji Undang-undang ini betul-betul penulis pencipta sastera atau seni yang hakciptaannya telah dicuri oleh orang lain, boleh mengadu ke Balai Polis supaya disiasat dan sekiranya ada bukti dan keterangan yang mencukupi, pihak yang berkuasa termasuk Pendakwa Raya akan mengambil tindakan mendakwa orang yang melanun hakcipta itu di Mahkamah di bawah Seksyen 15, Undang-undang Hakcipta Tahun 1969, yang mana jika seseorang itu didapati salah, boleh didenda dan tidak lebih daripada \$200 atas tiap-tiap satu salinan yang dicetak, dan jika banyak salinan, boleh dihukum denda hingga \$50,000 atau di

penjara tidak lebih daripada satu tahun atau di penjara dan didenda tetapi sehingga ini belum ada lagi kes itu dijalankan sebab tak ada aduan. Saya berseru di sini

Tuan Haji Othman bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan. Aduan yang dikehendaki oleh Yang Berhormat Peguam Negara itu hendak diadukan ke mana? Sebab ada orang yang telah mengadukan kes ini ke pihak Polis maka Polis mengatakan ini bukan kerjanya. Dan dia mengadu ke tempat lain pun begitu juga jawabnya. Jadi bagi seorang yang telah dicuri hakciptanya kepada siapa yang patut dia mengadu?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, semua aduan jenayah mesti dibuat kepada Balai Polis. Saya akan menjawab perkara itu, tetapi sahabat saya telah bangun bertanya. Sekiranya tindakan tidak diambil saya berseru di sini sekiranya ada penulis dan penerbit yang telah menjadi mangsa dan mendapat rugi dalam hal ini, tampilah ke hadapan membuat aduan ke Balai Polis. Sekiranya tindakan masih tidak juga diambil atau dijalankan oleh pihak Polis yang tersebut, maka penulis dan penerbit berkenaan diminta membuat aduan terus dengan surat kepada saya sendiri supaya saya siasat mengapa perkara ini tidak disiasat dan tidak diambil tindakan. Saya fikir tidak ada jalan lain kalau hendak menjalankan Undang-undang Jenayah. Kalau mustahak satu masa kelak dengan sebab perkara ini sangat teknikal, dan bagi pihak Polis susah juga menyiasatnya, kita akan adakan seorang pegawai khas yang menolong membantu mereka itu dalam siasatan mencuri hakcipta, kerana kita tahu hendak menyiasat keterangan-keterangan berkenaan dengan hakcipta ini bukanlah sama dengan menyiasat mencuri misalnya, motorsikal ataupun curi ayam dan lain-lain. Perkara ini susah.

Saya sedar bukan semua Undang-undang yang digubal diluluskan dalam Parlimen ini semua memenuhi segala tujuan dan kehendak kita semua. Sebab itulah dari masa ke semasa, kita akan meminda undang-undang itu bila ada didapati apa-apa kelemahan atau kelonggaran. Dalam perkara ini, saya akan melantik satu jawatankuasa mengandungi wakil-wakil daripada

Jabatan Peguam Negara, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan wakil daripada Persatuan Pengarang atau Penulis-penulis untuk mengkaji Undang-undang yang ada dan memberi syor-syor kepada Kerajaan apa pindaan yang dikehendaki. Saya tegaskan iaitu tindakan boleh diambil ke atas mereka yang melanun dan mencuri hakcipta seseorang lain melalui undang-undang yang ada dengan tidak payah mengeluarkan wang sendiri, kerana kesalahan itu adalah kesalahan jenayah, dan Kerajaanlah yang akan menjalankan pendakwaannya. Kalau sekiranya hendak menuntut ganti rugi, terpulanglah kepada mereka itu sendiri mengambil tindakan sebab itu adalah perkara persendirian. Kalau menang mereka itulah yang dapat keuntungan. Dalam hal ini Kerajaan tidak boleh campurtangan. Saya cadangkan lagi kalau miskin sangat penulis itu boleh minta bantuan daripada Legal Aid Bureau. Perkara yang sama juga telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin atas perkara yang saya sebutkan tadi.

Berkenaan dengan teguran Datuk Athi Nahappan, beliau bercakap dalam bahasa Inggeris, izinkan saya menjawabnya dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Yang Berhormat Datuk Athi Nahappan in his speech yesterday spoke about the reference of wrongful dismissals of workers to the National Industrial Arbitration Tribunal and informed this House that most of these cases are bogged down in the Ministry of Labour or the Tribunal Court and hence there is a long delay in the hearing of these cases. He suggested that since these cases are not really arising out of labour disputes of a collective bargaining nature, it is better that these cases be referred to the normal courts where the common law remedies for wrongful dismissal can be applied. The Ministry of Labour have noted this suggestion and are making enquiries and if the allegation is true, they will consider either the strengthening of the number of officials in the Ministry of Labour to help the Minister on this matter or to have a special court for this purpose. I do not agree that these cases should be heard in the normal courts of law—the Magistrate Court or the High Court—because as the Honourable Member

is aware most of our courts also have long lists of pending cases and are bogged down also (*Ketawa*)

As regards his request that a law be passed to enable members of the public to have free access as of right into estates to meet the communities living in the estates, the Government feels that it is not yet necessary to have such a law because usually most managers of estates allow or permit officers and leaders of communities to come into the estates to enlighten the workers in the estates of their rights and responsibilities so long as they consider that they will not affect the harmony between the various communities living in the estates. For example, an Information Officer can always obtain permission or permit to go into the estates and show them pictures and give them information. But I think the trouble is when politicians and probably Trade Union officers go and make speeches to a gathering of their workers and then the owners of the estates may object because of the fear of conflict or differences that may arise between the various groups, various political parties or various communities in the labour lines, and that will affect the production of rubber. (*Ketawa*) We must be very careful to declare private property as public places. Anyway we note that.

As regards his mentioning the difficulties of the poor and ignorant people to seek remedy in motor-accident cases—in many cases these poor people become victims, he said of unscrupulous touts—I would say that at present we have a channel whereby aid can be given to these people. Our Legal Aid Bureau is proficient to give legal aid to these poor people if only these poor people know of the existence and facilities given in the Legal Aid branch offices in the various States of Malaysia. As regards his suggestion to have a Committee of Enquiry or Commission of Enquiry to bring the law connected with motor accident cases and civil claims relating to these accidents up to date, I would say, Sir, that this matter had been discussed many times by members of the legal profession, the Bar Council and myself and we have found that it is a very complicated matter and it is not easy to close the loophole where touts or some unscrupulous lawyers get a larger portion of the benefits of the claims rather than the victims themselves. We know that. There are conflicts of

kita buat satu peraturan di mana kilang-kilang besar tersebut mesti mengilangkan padinya dan dikeluarkan berasnya mengikut peraturan-peraturan yang kita telah tetapkan.

Yang Berhormat Dr Lim Ah Sitt telah mengesyorkan supaya pegawai-pegawai Penguatkuasa dari L.P.N. selalu memberikan ke atas gred-gred beras yang telah ditetapkan itu supaya pengguna-pengguna tidak ditipu oleh peruncit-peruncit. Langkah-langkah yang telahpun diambil adalah seperti berikut :

Di bawah Perintah Kawalan Harga Pengilang-pengilang dan Pengimpot-pengimpot diwajibkan menggredkan, menaruhkan tanda harga pada tiap-tiap guni beras yang akan diedarkan kepada pemborong-pemborong dan peruncit-peruncit. Bagi pihak peruncit-peruncit pula mereka adalah diwajibkan untuk memastikan bahawa gred-gred dan harga beras yang dibeli daripada pemborong itu adalah sebagaimana yang tercatat di atas guni-guni beras itu. Juga peruncit-peruncit adalah dikehendaki menjual beras tersebut dengan tidak mencampurkan beras yang berlainan gred. Untuk memastikan peruncit-peruncit menjual beras dengan gred-gred dan harga-harga yang telah ditetapkan oleh Kerajaan kuasa telah juga diberikan kepada pihak Polis dan juga Pegawai-pegawai Daerah untuk membuat pemeriksaan dari semasa ke semasa supaya peraturan itu dipatuhi. Pihak pegawai-pegawai L.P.N. sepenuhnya bertanggungjawab atas perkara penguatkuasaan.

Yang Berhormat Senator Abdul Samad bin Osman pula telah menegur atas kenaikan harga beras di bawah Kawalan Harga ini. Berhubung dengan perkara ini, saya menyatakan iaitu harga-harga kawalan itu telah disyorkan selepas diadakan kajian dan perbincangan dalam satu Jawatankuasa yang mengandungi juga pegawai-pegawai L.P.N., Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, Kementerian Pertanian dan Perikanan dan lain-lain dan setelah ada perundingan pula dengan pangilang-pengilang padi, wakil-wakil petani, pengguna-pengguna dan pemborong-pemborong, harga ini telah dibuat dengan berasaskan ke atas harga padi yang dibeli dan dicampurkan :

- (i) Harga beras. Ini faktor yang kita hendak timbangkan, iaitu kos pengilang ataupun harga mengilang padi—belanjanya.
- (ii) Kos pengangkutan.
- (iii) Sewa Gudang.
- (iv) Insuran.
- (v) Margin keuntungan kepada pihak-pihak pengilang, pihak pemborong, pihak peruncit-peruncit.

Berdasarkan kepada faktor-faktor yang saya sebutkan tadi, Kerajaan telah menetapkan harga kepada tiap-tiap gred beras. Perbezaan harga yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Senator Abdul Samad Osman itu mungkin bersabit dari perbezaan gred beras yang dimasukkan itu. Saya suka juga menjelaskan kepada Dewan yang mulia ini iaitu harga yang ditetapkan ialah harga maksima dan tidak bermakna dengan harga maksima ini seorang peruncit, pemborong atau pengilang tidak boleh menjual beras lebih murah dari yang telah ditetapkan oleh Kerajaan. Kalau sekiranya harga ini ditetapkan sedemikian, maka dengan adanya pertandingan atau competition dari pengusaha-pengusaha itu sendiri maka adalah diharapkan harga ini akan turun dengan sendiri. Dalam pada itu pun sekiranya Ahli Yang Berhormat dapat mengemukakan satu-satu syor dalam cara mana kiraan harga ini boleh lagi diturunkan dari yang ada sekarang ini pihak L.P.N. adalah sedia menerima syor-syor yang akan dikemukakan kepadanya.

Yang Berhormat Datuk Mansor pula telah menegur berkenaan dengan harga beras runcit di Negeri Trengganu telah meningkat naik, katanya. Kenaikan harga beras di Trengganu, disebabkan oleh kerana bagi tujuan kawalan harga Negeri Trengganu dan juga negeri Pahang terpaksa diletakkan buat sementara ini di bawah kawasan harga yang ke enam Keputusan ini telah diambil kerana pada masa ini, oleh kerana kekurangan beras di Negeri Kelantan, bekalan beras ke Negeri Trengganu terpaksa dibawa dari kawasan jelapang padi yang lain yang datang misalnya dari Negeri Kedah, Selangor dan Perak. Ini bermakna pemborong-pemborong di Trengganu berkehendakan membayar harga pengangkutan yang merupakan satu perbelanjaan yang besar. Walau bagaimanapun, kedudukan ini akan dikaji semula apabila kedudukan bekalan beras dari Kelantan pulih.

Berkenaan dengan teguran beliau atas penjualan beras Siam di bawah kawalan harga adalah lebih murah dari sebelum dikuatkuasakan peraturan ini dan dengan cara tidak langsung Kerajaan telah memberi subsidi. Saya suka menjelaskan iaitu di bawah Peraturan Kawalan Harga Beras ini samada beras itu beras yang diimport atau beras tempatan, hendaklah dijual mengikut kelas dan gred yang telah ditetapkan dan dengan harga maksima yang telah ditentukan. Subsidi yang disebutkan di atas beras yang diimport itu memang diberi oleh Kerajaan tetapi bukannya di atas beras Siam sahaja bahkan juga semua jenis beras yang kita bawa masuk ke dalam negeri kita ini. Ini ialah kerana beras yang diimport adalah jauh lebih mahal daripada harga beras yang dikeluarkan dalam negeri kita.

Akhirnya, saya suka menyentuh atas perkara penyeludupan getah ke Negeri Thai melalui Sungai Golok yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Senator Datuk Mansor juga. Sebagaimana yang diketahui perairan Sungai Golok sejauh 22 batu daripada kawasan Rantau Panjang ke Pengkalan Kubur kebanyakan kawasan perairannya adalah estek dan boleh dilalui. Oleh kerana kawasannya itu amat besar, kawalan yang ketat tidaklah dapat kita lakukan. Walau bagaimanapun, tindakan untuk meronda dengan cara darat dan juga melalui sungai telahpun digiatkan oleh pihak Kastam dan tindakan akan dijalankan secara berterusan.

Berkaitan dengan soal kerjasama untuk mencegah penyeludupan, suka saya memaklumkan di sini bahawa satu pakatan kerjasama dengan Negeri Thai telahpun tercapai dalam bulan Mac tahun ini yang mana kedua-dua Jabatan bersetuju untuk memberi kerjasama di antara satu sama lain sebagai menentang penyeludupan bukan sahaja berkenaan dengan getah, tetapi juga meliputi

semua jenis barang yang dibawa masuk di kedua buah negeri itu iaitu antara Kelantan dan Selatan Thailand. Rancangan ini sedang berjalan dengan giatnya dan diharap penyeludup dapat dihapuskan.

Itulah sahaja yang dapat saya dengan upayanya menjawab seberapa yang boleh atas segala teguran-teguran daripada Ahli-ahli Yang Berhormat yang belum lagi dijawab oleh rakan sejawat saya Menteri-menteri yang ada pada hari ini. Sekali lagi saya ucapkan berbanyak terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan Titah Ucapan di-Raja (*Tepuk*).

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa suatu ucapan yang tidak seperti-nya dipersembahkan kepada Ke bawah Duli Yang Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong demikian bunyinya:

"Ampun Tuanku.

Patik, Yang di-Pertua dan Ahli-ahli Dewan Negara Malaysia di dalam persidangan Parlimen, memohon ampun mempersembahkan suatu ucapan yang zalil daripada Majlis Dewan Negara mengucapkan berbanyak-banyak syukur dan terima kasih kepada Kebawah Duli kerana Titah Ucapan Kebawah Duli pada masa membuka Penggal Keempat, Parlimen Yang Ketiga."

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang esok, 17hb Mei, 1974.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.06 malam.